

Finnish
64-0412

OIKEUDENKÄYNTI

A Court Trial

12.04.1964
Birmingham, Alabama, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi. Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

Jumala olkoon kanssanne kunnes jälleen tapaamme!

286. Kumartakaamme päämme, hyräillessämme sitä. (Veli Branham alkaa hyräillä, “Jumala Olkoon Kanssanne.”) Kunnes tapaamme!

287. Oi Jumala. anna Sanasi olla lamppu nyt. Mitä me olemme nähneet ja kuulleet ja lukeneet, voikoon se ohjata jalkojamme. Voikaamme aina pysyä siellä, uskoen Sinun Sanasi, kaiken mitä Sinä lupasit. Suo se. Herra.

Kunnes tapaamme! kunnes tapaamme!

Jumala olkoon kanssanne kunnes jälleen tapaamme!

288. Kumartakaamme päämme nyt rakastettavan veljemme, veli Johnsonin päättäessä rukouksella. Jumala siunatkoon sinua, veli Johnson.

OIKEUDENKÄYNTI

1. Ja toivon olevani täällä takaisin jonakin päivänä, jos Jeesus viipyy. Arvaan teidän nyt ihmetelleen miksi... Joku sanoi eräänä päivänä... Seisoin Erään hyvin kuuluisan miehen vierellä. Minä rakastan tuota miestä. Ei ole mitään tarvetta minun olla sanomatta hänen nimeään. Hän on yksi hyvistä ystäväistäni, Oral Roberts. Oral tuli kokoukseeni. Veli Jack Moore oli mukana. Hänellä oli pieni repaleinen teltta pystytettynä siellä kentällä, Kansas Cityn itäpuolella, ja minä olin eräässä auditoriu- missa, vähän suuremmassa kuin tämä. Ja hän tuli luokseni, istuessamme siellä sivulla ja sanoi, “Veli Branham, luuletko että Jumala kuulee minun rukoukseni?”

Minä sanoin, “Hän kuulee kenen tahansa rukouksen.”

2. Nyt tuo mies ei tiedä minkä arvoinen hän on, hän rakentaa viidenkymmenen miljoonan dollarin seminaaria, sekä kolmen miljoonan dollarin toimistorakennusta. Ja mielestäni se on ansioksi ja avuksi, tuon yhden pienen Oklahomalaispojan usko Jumalaan.

3. Tommy Osborn, hän oli siellä tuona iltana kun tuo riivattu juoksi puhujanlavalle Portlandissa, Oregonissa, tappaakseen minut. Ja hän sanoi, “Sinä petkuttaja!” Hän sanoi, “Sinä...” Vain kutsuen minua kaikenlaisilla nimillä. Suuri, iso mies. Noin viisikymmentä saarnaajaa, jotka olivat puhujanlavalla, pakenivat häntä. Hän oli mielenvikainen ulkona laitoksesta. Valtavat, suuret käsivarret. Noin kuusi, lähes seitsemän jalkaa pitkä(=185 - 215cm). Mahtavan suuret käsivarret. Minä painoin noin sa-ta-kaksikymmentä-kahdeksan paunaa.(Yksi pauna=454g). Hän juoksi puhujanlavalle ja sanoi, “Tänä iltana tulen iskemään sinut suoraan tuonne keskilattialle.”

4. Tiesin paremmin kuin sanoa mitään hänelle. Ja kaikki hajaantuivat takanani. Ja minä vain seisoin hiljaa. Älkää yrittäkö lisätä omia ajatuksianne; jos sen teette, olette hävinnyt. Minä vain seisoin hiljaa. Ja kuulin itseni sanovan tämän, se on. Pyhä Henki sanoi sen huulteni kautta.

5. Muistakaa, Jumala toimii ainoastaan miehen kautta. Hän valitsi siihen miehen. Hän olisi voinut saada Evankeliumin saarnatuksi tähtien kautta, puiden kautta, tuulen kautta, mutta Hän valitsi miehen. Se on mitä Hän on aina tehnyt, valinnut miehen. “Paljastaen salaisuutensa,” ja ennaltatietämisenä ja niin edelleen, “palvelijoillensa profeetoille,” niinkuin Hän sanoi.

6. No niin, tuo mies seisoi vain muutaman jalan päässä minusta, uhkaillen mitä hän tulisi tekemään. Hän näytti aivan Goljatilta. Ja siellä Pyhä Henki sanoi, “Koska sinä olet antanut haasteen Jumalan Sanalle, tänä iltana olet kaatuva jalkaterieni päälle.”

7. No niin, voitte kuvitella mitä tuo mies ajatteli, mies sen kaltaisessa raivotilas-sa, mitä hän ajatteli miehestä joka painaa noin sata-kaksikymmentä-kahdeksan paunaa, hänen itsensä painaessa noin kolmesataa paunaa, ja seisten siellä edessänne kuin vuori Hän sanoi, “Minä näytän sinulle kenen jälkojen päälle minä kaadun,” ja hän nykäisi suu-ren nyrkkinsä taaksepäin. Minä en koskaan liikahtanutkaan; seisoin vain siellä. Ja hän käveli eteeni, veti nyrkkinsä taakse tällä tavalla, iskeäkseen minua.

8. Ja kuulin itseni sanovan, se ei ollut että minä olisin sitä sanonut, “Saatana, tule ulos tästä miehestä,” ei yhtään sen äänekkäämmin.

9. Ja kun hän veti nyrkkinsä taakse; hänen silmänsä työntyivät ulos ja hän meni ympäri ja ympäri. Hänen kielensä työntyi ulos ja kuolaa valui hänen suustaan. Hän kääntyi ympäri ja ympäri ja ympäri ja kaatui alas ja puristi jalkateräni lattiaa vasten.

10. Ja sitten tässä tulivat nuo poliisit ja he olivat etsimässä häntä. Olin johtanut nuo kaksi poliisia Kristukselle, siellä takana, tämän suuren auditoriumin pukeutumishuoneessa.

11. Ja uskon että meillä oli sisäpuolella vähän yli kuusi tuhatta ja lähes kaksi kertaa niin paljon ulkopuolella. Oli kaatosade. He seisovat siellä ylös-jalas katuja, sateenvarjojen kanssa.

Ja hän piti minua kiinni lattiassa. Ja tuo poliisi sanoi, “Onko hän kuollut?”

Minä sanoin, ”Ei.”

Hän sanoi, “Onko hän parantunut?”

12. Minä sanoin, “Ei. Hän palvoo tuota henkeä, näethän. Ja ei ole ensinkään mitään tapaa auttaa häntä, ennenkuin hän saa sen pois päästään.” Minä sanoin, “Mutta toivoisin että te vierittäisitte hänet pois jalkaterieni päältä, niin että voin liikkua.” Näettekö?

13. Tommy Osborn näki sen, ja hän meni kotiin ja naulasi itsensä huoneeseen kolmeksi päiväksi.

14. Hän ajoi koko matkan Jeffersonvilleen. Ja hän tuli juosten autonsa ympäri, pieni hermostunut mies. Hän sanoi, “Luuletko että minulla olisi parantamisen lahja?”

15. Minä sanoin, “Tommy, sinä näytät menestyvältä pojalta ja sinussa on jotakin mikä olisi hyväksi Jumalan Valtakunnalle.” Minä sanoin, “Tommy, älä tee sitä. älä ala ajatella noita asioita.” Minä sanoin, “Sinä tiedät Jumalan kutsuneen saarnaamaan Evankeliumia. Jos Hän kutsuu sinut saarnaamaan

Mitä me teemme tässä? Me samastamme itsemme. Kuten Vanhassa Testamentissa, he laskivat kädet uhrinsa päälle, samastaakseen itsensä; Uskon kanssa me laskemme kädet Kristuksen päälle, samastaaksemme itsemme Hänen kanssaan. Tänään ne laskemme kätemme sairaiden päälle, samastaaksemme itsemme tämän Sanaa kanssa, näettekö? Uskokaa nyt, ja Herra tulee tekemään teidät terveiksi.

278. Nyt veli Borders tulee laulamaan hiljaisesti, ja urut ja pianot ja niin edelleen, “Usko Se Vaan.” Kaikki asiat ovat mahdollisia, vain uskokaa.

279. Ja vain kuvitelkaa nyt, Jeesusta tulossa alas tuolta vuorelta. Siellä nuo opetuslapset olivat epäonnistuneet, kaatumatautitapauksessa, senjälkeen kun Hän oli antanut heille voiman ajaa ulos perkeleet, vain muutamia päiviä ennen sitä. Se ei ollut siksi etteikö heillä olisi ollut voimaa, vaan Hän sanoi, “Teidän epäuskonne oli syynä siihen.” Näettekö? Mutta kun hän tuli Jeesuksen tykö, hän tiesi osuneensa uskoon siellä.

280. Uskokaa nyt koko sydämellänne, nyt kun me hiljaisesti laulamme “Usko Se Vaan.” Veli Borders.

281. (Veli Branham ja saarnaajat rukoilevat ja laskevat kädet niiden päälle jotka tulevat rukousjonon lävitse, seurakunnan rukoillessa ja hiljaa laulaessa, “Usko Se Vaan.” Tyhjä paikka nauhassa.) ...Kaikk’ mahdollista on, usko se vaan.

282. Laulakaamme se nyt tällä tavalla, kaikki jotka niin tekevät Nyt minäuskon, (Uskotteko? Nostakaa kätenne]) nyt minäuskon,

283. Oi Jumala! Jeesuksen Nimessä, paranna nämä, Herra, joita nämä nenäliinat edus tavat. Sinun kirkkaudeksesi, suo se, Herra ...nyt minä uskon, oi, se on nyt minä uskon, Kaikk’ mahdollista on, nyt minä uskon.

284. Tiedätekö mitä me olemme tehneet? Me olemme seuranneet Jeesuksen Kristuksen käskyä. Pysyttekö te yhä tuomiossanne, “Minä olen parantunut. On mahdotonta minun olla tulematta terveeksi, koska Jumala antoi lupauksen. Kuollessani on viimeinen asia kuolevilla huulillani oleva, ‘Minä oskon olevani parantunut.’” (Seurakunta, ”Aamen.”) Uskotteko sen sillä tavalla? Minä uskon sen. Jumala siunatkoon teitä, veljeni, sisareni.

285. Nouskaamme nyt seisomaan hetkeksi. En tiedä koska se tulee olemaan; toivon sen olevan heti. Mutta...

Kunnes tapaamme- kunnes tapaamme!

Kunnes tapaamme Jeesuksen... (Hän on läsnä nyt.)

Kunnes tapaamme! Kunnes tapaamme!

rukousjonossa, vastaanottakaa parantumisenne tältä pohjalta, että te uskotte pastorienne ja kaikkien meidän palvelevan todellista elävää Jumalaa. Ja se todistus jonka te olette nähneet Hänestä tänä iltapäivänä, tunnistaa Hänet täällä kanssamme, Hänet joka teki Sanan, sama eilen, tänään ja ainiaan. Jos uskotte sen, nostakaa kätenne. Sen täytyy tapahtua, sen on tapahduttava! En välitä kuka olette, jos tulette pysymään siinä, sen täytyy tapahtua. Aivan samoin kuin säteet tulevat; aivan samoin kuin” Mooses toi heidät ulos Egyptistä; samoin kuin neitsyt synnytti lapsen ilman maallista isää; se on oleva sama asia, jos te ette epäile sitä.

273. Roy, tule nyt tänne ja ota tämä laulu “Usko Se Vaan.” Hetken kuluttua kun olemme rukoilleet. Saarnaajat, kumartakaamme päämme; myös seurakunta, kaikkialla.

274. Taivaallinen Isämme, tämän hetken jännitys! Me ihmettelemme, Herra, kuinka monet todella uskovat. Siemen on kylvetty. Sana on luettu. Kristus, Puhä Henki, on ilmestynyt edessämme ja näyttänyt sen Elämän joka oli tässä Valossa, ja Hän oli maailman Valo, Hän on Valo nyt. Hän on suuri Iankaikkinen Valo, ja Hän on ilmestynyt edessämme tänä iltapäivänä jatehnyt juuri niinkuin Hän sanoi tekevänsä tässä sukupolvessa. Sana on perinpohjaisesti puhuttu. Sana on perinpohjaisesti tunnistettu. Ja nämä ihmiset nyt, jos he vain täydellisesti uskovat Sen koko sydämellänsä. Me rukoilemme heidän puolestaan, Isä. Ota kaikki epäusko....

275. Voikoot nämä miehet jotka tahtovat todistaa Sinua vastaan tänä iltapäivänä, nuo vanhat miehet uskomaton, Epaileväinen ja Kärsimätön. voikoot he olla heitetyt ulos jou-kostamme tänään. Menkööt hän ulkoisimpaan pimeyteen.. Jättäköön hän tämän rakennuksen; niin että suuri puolustuksen todistaja, Pyhä Henki, voi eläväksi tehdä jokaisen Sanan heidän kulkiessaan ohitse. Suo se» Voikoot he lähteä täältä, tuomio jo lausuttuna mielessään, heidän tullessaan lävitse.

276. Ja nyt, Pyhä Henki, eläväksitee tuo Sana heille, että se on päätetty työ, niin pian kuin se on otettu käytäntöön laskemalla kädet sairaan päälle. Suo se, Herra. Minä vaadin jokaiselle heidän parantumistaan, Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

277. Nyt seuraava asia tehdä on laskea kädet päälle. Aivan niinkuin kasteen seremoniassa, te olette haudatut Hänen kanssaan ja sitten te nousette ja kävelette pois uuden elämän kanssa. Näettekö? Te ette ehkä tunne sitä, mutta te uskotte sen. Pysykää vain sen kanssa jatkuvasti, niin lopulta, jonkin ajan kuluttua, te näette että teillä on uusi elämä. Se on samalla tavalla tässä. Se on siemen joka on kylvetty. Me istutamme sen nyt, laskemalla kädet sen päälle.

Evankeliumia, sisältyy siihen Jumalallinen parantaminen.” Ja hän meni veli Bosworthin kanssa.

16. Ja eräänä päivänä seisoin ja katselin hänen rakennustaan, voi pojat, puolitoista miljoonaa tai jotakin, on mennyt siihen. Ja katsoin sinne, Oral seisoi siellä. Minä odotin. Olin ollut hänen luonaan. Oral oli niin mukava ja kaikki heistä, näyttären minulle paikkoja. Todella mukavia veljiä!

17. Ja seisoin siellä ja ajattelin, “Ajatella, olin kentällä ennenkuin he aloittivatkaan. He, joka ainoa, sanovat sinulle saaneensa innoituksen siitä.” Ja minä ajattelin, “En haluaisi heidän tulevan toimistooni.” Hah! Minulla on yksi pieni kirjoituskone siellä asuntovaunun perällä. A-ha. Näettekö? “En haluaisi heidän näkevän sitä.” Ja minä ajattelin, “Herra, katsohan tätä, katso tätä suurta kolmen miljoonan dollarin arvoista rakennusta, niinkuin he sanovat.” Ja minä ajattelin -

18. Katsoin tietä alas ja menin lähemmäksi, siinä sanottiin, Sen-ja-sen “tuleva koti.” “Tuleva koti.”

19. Ja minä ajattelin - enkä sano tätä piittaamattomuudessa näitä veljiä kohtaan, vaan sanon vain mitä sanottiin minulle. Minä ajattelin. “Missä on minun tuleva kotini?” Jokin sanoi, “Katso ylös.” Niinpä se on tarpeeksi hyvä minulle. Niin kauan. .. Minä odotan omaani Siellä. Niinpä en sano etteivät he myös tulisi olemaan Siellä, näettehän, vaan että se oli vain rohkaisemaan minua, näettehän.

20. Minulla ei olisi tarpeeksi järkeä käsitellä rahaa sillä tavalla. Myös Jumala tietää sen. Ja sitten mitä jos minulla olisi sen kaltaisia suuria velvollisuuksia, luuletteko että olisin voinut tulla tänne tähän paikkaan? Luuletteko että voisin pitää kolmen päivän kokoukset täällä niinkuin veli Roberts? Kun veli Robertsilla täytyy olla noin kymmenentuhatta joka päivä. Minähän sekoaisin ensimmäisenä päivänä sen täyttämässä. Näettekö? Minähän voin pitää kokouksen siellä missä on viisi ihmistä, tai kaksi ihmistä, tai yksi henkilö, tai voin mennä minne tahansa Hän minut lähettää. Minulla ei ole tarvetta mistään muusta kuin saada enemmän Häntä. Niinpä se on mitä ha- iuan teidän rukoilevan, että minulla olisi enemmän Häntä, tunteakseni Hänet. Herra siunatkoon teitä!

21. Jokaisessa väkijoukossa heillä on nyt kolme ihmisluokkaa: uskovaiset, tekousko-jruaset, uskomattomat. Teillä on ne kolme jokaisessa joukossa.

22. Jeesuksella oli ne omassansa, ja osoitin teille toisena iltana kuinka hän erotteli heidät sanomalla asioita joita Hän ei koskaan selittänyt. Näettekö? Hän ei koskaan sanonut miksi heidän täytyisi syödä Hänen ruumiinsa, miksi Hän tuli; kuinka Hän tulisi alas ja olisi sama joka menee ylös. Kun nämä ihmiset

tiesivät että Hän oli vain mies, jolla jo alusta alkaen oli huono nimi, mutta Hän sanoi sen vain koetellakseen heidän uskoaansa.

23. Nuo opetuslapset eivät koskaan liikahtaneet. He eivät osanneet selittää sitä. Mutta katsokaa mitä Pietari sanoi, “Herra, minne me menisimme?” Katsokaahan, he olivat nähneet Jumalan Sanan tuota päivää varten, joka oli luvattu silloin, vahvistettuna. He sanöivat, “Me tiedämme että Se on tuo alkulähde.”

24. Katsokaa tuota Suunemilaista naista, samalla tavalla, kun hän sai tuon pienen pojan Elian siunauksesta. Hän sanoi, “Satuloi minulle muuli, ja älä pysähdy ennenkuin minä sanon sinulle.” Näettekö? Ja hän meni Jumalan miehen tykö. Eikä Elia tiennyt sitä. Mutta tuo nainen tiesi että jos Jumala voi antaa tuon profeetan sanoa hänelle että hän saisi pojan, saisi hän tietää miksi Jumala otti hänen poikansa. Ja hän oli itsepintainen tehdessään niin. Ja muistakaa, hän pysyi uskonsa kanssa kunnes sai tietää mikä aiheutti sen. Ja Elia meni, tietämättä edes mitä tehdä, kävellen edes-takaisin lattialla; laski ruumiinsa lapsen päälle ja se tuli elämään.

25. Katsokaahan, se on koska ihmiset uskovat. He eivät osaa selittää. Kukaan ei osaa selittää Jumalaa. Mutta kun te näette Jumalan tekevän jotakin, mitä Hän Sanassansa lupasi, tehdä!

26. Katsokaa noita juopuneita Rooman sotilaita tuona päivänä juuri ennenkuin ristiinnaulitseminen tapahtui. He asettivat Hänet sinne ja löivät Häntä kasvoille ja poskille ja tehden sen kaltaisia asioita, sanoen, “Nyt jos olet profeetta, sano meille kuka Sinua löi.” Hän tiesi kuka Häntä löi, mutta Hänen ei tarvinnut pelleillä. Mettekö? Hän vain teki...

27. Hän sanoi, “Totisesti, totisesti...” Pyhän Johanneksen 5:19, kuunnelkaa nyt. “Totisesti, totisesti, Minä sanon teille, Poika ei voi tehdä mitään itsessänsä; vaan mitä Hän näkee Isän tekevän, sitä tekee Poika samoin.” Senvuoksi, Hän ei koskaan tehnyt yhtään ihmettä, ennenkuin Jumala näytti Hänelle näyssä mitä tehdä, Omien Sanojensa mukaan. “Poika ei voi tehdä mitään itsessänsä,” ei mitä Hän kuulee, “vaan mitä Hän näkee Isän tekevän, sitä tekee Poika.”

28. Ei mikään profeetta, ei mikään näkijä Raamatussa, koskaan tehnyt asioita umpimäh-kään. Jumala näyttää ensin. Niin ettei mikään inhimillinen liha, ei edes Jeesuksen Itsensä liha, voi kerskata. Se on kaikki Jumalassa. Jumala tekee näyttämisen, sitten näkemällä, ne vain toimimme sen mukaan niinkuin Hän näyttää meille ja käskää meitä. Kukin meistä tekee sen.

266. Nyt Raamattu sanoo, “Uskon rukous pelastaa sairaan; Jumala on nostava heidät ylös. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi.” Nyt me tulemme rukoilemaan puolestanne, teidän seistessänne kunnioittavina, hiljaa. Ja sitten kun te kuljette tästä lävitse, aivan niinkuin tulisitte...

267. Te olette tunnustaneet uskovanne että Jeesus Kristus on Jumalan Poika. Ja sitten te menette altaalle kastettavaksi, tai joelle, virralle, tai missä se tapahtuukin. Ja kun teidät on kastettu, on se kaikki mitä saarnaaja voi tehdä. Hän saarnaa Sanan: te uskotte Sen; teidät kastetaan syntienne anteeksi antamiseksi; te nousette ylös uuteen elämään. Ja millä tavalla te sitten siitä eteenpäin toimitte, todistaa oletteko te todella vastaanottaneet Kristuksen tai ette.

268. Nyt jos te uskotte Jumalalliseen parantamiseen ja olette vastaanottaneet Hänet parantajanne, niin me seisomme täällä laakeaksemme kädet sairaiden päälle. Millä tavalla te toimitte tämän jonon jälkeen, lopun elämäänne, on oleva tuomarinne, ei väliä mitä te sanotte. Näettekö mitä tarkoitan? Ja te olette aivan yhtä varma parantumises tanne, kuin Kristittynä pysymisestäännekin. Kuinka kauan te olette Kristitty sen jälkeen? Niin kauan kuin te uskotte. Ja te olette parantuneet niin kauan kuin te uskotte.

Pankaa merkille, “nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat; Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet; he puhuvat uusilla kielillä;

He ottavat ylös käärmeitä; jos he juovat kuolettavia, ei se vahingoita heitä; he laskevat kätensä sairasten päälle ja he tulevat terveiksi.”

269. Tämän edessä, mieleni tuomitsi sen noin kolmekymmentä-viisi vuotta sitten. Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan. Uskomalla Häneen, Hän on tunnistanut Itsensä täällä tänä iltapäivänä, pettämättömin todistein, ihmeellä. Mitä tahansa ei kyetä selittä mään, osoittamaan, on ihme, niinkuin Hän tekee joka kerta.

270. Te sanotte, “Miksi sinä et vain...” Tiesittekö, eräs nainen kosketti Hänen vaatettaan ja Hän sanoi, “Minä tulin heikoksi.” Kuinka monet tietävät sen? “Voimaa lähti Minusta.” No niin, Hän oli Jumalan Poika. Entä minä, armosta pelastettu syntinen? Näettekö?

271. Mutta Hän lupasi että se tulisi tekemään sen. Se on Hänen lupauksensa. Hänen ei ole pakko tehdä sitä, mutta Hän lupasi että Hän tekisi sen.

272. Uskotteko te nyt kaikki sen, te jonossa olevat, uskotteko? Onko mielenne lausunut tuomion? Nyt se tulee olemaan teidän sylissäanne. Teidän mielenne on lausunut tuomion, että te uskotte Jeesuksen Kristuksen puhuneen nämä Sanat. Jos teette sen, te rukousjonossa olevat, nostakaa kätenne. Kaikki

“Pieni hetki eikä maailma Minua enää näe.” Ja katsokaa nyt, Jeesus sanoi, “Minä tulen Jumalasta ja Minä palaan Jumalaan.” Kuolemansa, hautaamisensa ja ylösnousemuksensa jälkeen, Hän astui ylös.

258. Ja kun Tarsolainen Saul oli matkalla Damaskoon, siellä oli suuri Valo, tuo Tulipatsas jälleen, joka iski hänet maahan. Onko se oikein? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”) Mitä Se teki? Se löi hänet sokeaksi. Ja kun hän nousi ylös, hän sanoi... muistakaa nyt, hän oli Hebrealainen. Hän tiesi mikä Se oli, tai muuten hän ei olisi sanonut, ”Herra.” “Herra, Kuka Sinä olet?” Hän tiesi että hänen kansansa oli seurannut tuota Valoa, tuota Tulipatsasta. Se toi heidät ulos Egyptistä. “Herra, Kuka olet Sinä jota minä vainoan?”

259. Hän sanoi, “Minä olen Jeesus. Kyllä, vaikeata on sinun potkia tutkainta vastaan.”

260. Se oli Hän joka tuli tuona yönä sisälle Tulipatsaana ja vapautti Pietarin vankilasta.

261. Ja katsokaahan nyt, jos tuo sama Henki palaa takaisin, niin eikö Sillä olisi samat ominaisuudet jotka Sillä on ollut täällä, jos Se on tuo Valo? (Seurakunta, “Aamen.”) No niin, onko Tämä tuo Tulipatsas? Nyt, jos en koskaan enää näe teitä miehiä uudestaan, ja teitä ihmisiä, todistukseni on osoitettu todeksi. Raamattu todistaa siitä.

262. Tieteellinen maailma todistaa sen Siitä. George J. Lacy sanoi, “Minä itsekin sanoin usein sen olevan psykologiaa, Mr. Branham. Mutta,” hän sanoi, “olen testannut sen ultrasäteillä, ja kaikenkaltaisilla infrasäteillä ja kaikella mitä voin löytää. Tuo Valo osui linssiin, ja tämä linssi ei kuvaa psykologiaa.”

263. Niinpä jos minä elän tai kuolen, on se totta, joka tapauksessa. Seurakunta tietää sen todeksi. Tiede tietää sen todeksi. Nyt entä te? Muistakaa, se en ole minä. Se on Hän. Se en ole minä. Minä en ole mitään muuta kuin yksi teistä. Se on Hän. Hänen täytyy ottaa joku. Kukaan ei ole sen arvoinen, mutta jonkun täytyy tehdä se. Muistakaa, se ei ole helppo tehtävä, mutta on ihanaa tietää että Herranne on täällä ja te voitte kertoa veljillenne Totuuden. Mutta se on vaikeata kun he eivät halua uskoa sitä, mutta, meidät kaikki asetetaan vastakkain sen kanssa. Muistakaa nyt.

264. No niin, kuulijakunta, oletteko nyt suunnilleen kaikki tulleet jonoon? Näyttää niinkuin he olisivat. Nyt jos siellä vielä on joku parvekkeella, seurakkaa suoraan tämän jonon perässä tässä.

265. Muistakaa nyt, nämä ovat teidän pastoreitanne ja niin edelleen, Jumalan miehiä, jotka uskovat Jumalaa. Oletteko te uskovia? Seisotteko te täällä todistaaksenne että te uskotte että tämä Markus 16 on totta? (Saarnaajat sanovat, “Aamen.”)

29. Niinpä voikoon Herra siunata teitä nyt. Ja pyydän teitä jälleen, tänä iltapäivänä, kun luemme Sanaa.... Ja te olette niin mukavia ihmisiä, että voisin vain seistä ja puhua ja puhua teille.

30. Mutta haluan sanoa teille uudestaan, että minä tuotan häpeää sille Sanomalle jonka Jumala on antanut minulle, vain juoksemalla tänne... Meillä olisi ollut viisi kokousta, mutta uskon että emme voineet saada auditoriumia, joten meidän täytyi muuttaa se neljäksi; täällä kolme iltaa ja sitten parantamiskokous. Katsokaahan, te ette tiedä edes ensi lähestymistä. Niinpä ehkä jonakin päivänä, jos Jumala suo, minä... Ja Jumalan avulla ja yhteistyössä teidän hienojen ihmisten kanssa, haluaisin tulla takaisin ja koota kaikki veljeni yhteen. Me - se voi kuulostaa hieman lystikkäältä, mutta, “Tulkaa, pohtikaamme yhdessä,” sanoo Herra. Yrittäkäämme nähdä se, kunnes tuo aika tulee. Jos en pääse tekemään sitä, muistakaa, kun tapaan teidät uudestaan Virran toisella puolella, tulee Jumala todistamaan jälleen että tämä on Totuus mitä sanon teil-le. Se on Hänen Sanansa.

31. Enkö olisi tekopyhä, mitä- mitä minulla olisikaan odotettavissa? Minulla on vaimo ja joitakin lapsia kotona, itkien hetki sitten puhelimesta. “Miksi et tule kotiin?” Näettekö? Mutta on toisia lapsia jotka ovat sairaita ja tarpeessa. On toisten miesten vaimoja ja , on aviomiehiä, jotka tarvitsevat pelastusta. En voi tehdä sitä, jos odotan ylittäväni tuon Virran. Katsokaahan, Siellä minä tulen sitten istumaan ja lepäämään pienen hetken. Siihen asti, olen tulossa vanhaksi, enkä voi tuntea niinkuin aloittaessani vuosia sitten, mutta minä vain menen, joka tapauksessa. Minä vain menen, joka tapauksessa, koska tämä on viimeinen tilaisuuteni tehdä se, tässä elämässä.

Tuo toinen Elämä, se ei vaadi tätä.

32. Nouskaamme nyt ylös kunnioituksessa Hänen Sanaansa kohtaan, kun menemme Markuksen 16. lukuun. Ja aloitan lukemisen 9. jakeesta. Haluaisitteko kuunnelle tarkasti.

33. Tämä on päätös sanoma. Tämä tänään on päätös sanoma tälle kampanjan osalle täällä. Ja tämä mitä luen on päätös Sanat, viimeinen asia mitä Jeesus sanoi Seurakunnallensa ennenkuin Hän meni pois, viimeiset Sanat heti välittömästi ylösnousemuksen jälkeen.

34. Pyhän Markuksen 16. luku, aloitan jakeesta 9.

Nyt kun Jeesus oli noussut ylös varhain viikon ensimmäisenä päivänä, hän ilmestyi ensin Maria Magdaleenalle, josta hän oli ajanut ulos seitsemän perkelettä.

Ja hän meni ja kertoi niille jotka olivat olleet hänen kanssaan, kun he surivat ja itkivät.

Ja he, kun he olivat kuulleet että hän oli elossa, ...

35. Vain ajatelkaa sitä, “kun he kuulivat Hänen olevan elossa.” Oi! Toivon että me voimme kuulla tuon saman asian tänään ja tietää että Hän on elossa. Aha.

...kuulleet että hän oli elossa, ja että Maria oli nähnyt hänet, eivät uskoneet.

Senjälkeen hän ilmestyi (toisille) toisessa muodossa kahdelle heistä, kun he kävelivät, ja olivat menossa maaseudulle, (Ne olivat Cleopas ja hänen ystävänsä menossa Emmaukseen..)

Ja he menivät ja kertoivat sen muille: eivätkä he uskoneet heitäkään.

Jälkeenpäin hän ilmestyi niille yhdelletoista kun he istuivat aterialla, ja nuhteli heitä heidän epäuskostaan ja sydämensä kovuudesta, koska he eivät olleet uskoneet niitä jotka olivat nähneet hänet senjälkeen kun hän oli ylösnoussut. (Haluaisinpa tietää tekisikö Hän samoin meille nyt? Mettekö?)

Ja hän sanoi heille, Menkää kaikkialle maailmaan, ja saarnatkaa evankeliumi jokaiselle luodulle.

Hän joka uskoo ja on kastettu on pelastuva; mutta hän joka ei usko on oleva tuomittu.

Ja nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat; Minun nimessäni he ajavat ulos perkeleet; he puhuvat uusilla kielillä;

He ottavat ylös käärmeitä; ja jos he juovat mitään kuolettavaa, ei se vahingoita heitä; he laskevat kätensä sairasten päälle, ja he tulevat terveiksi.

Niin sitten senjälkeen kun Herra oli puhunut heille, hänet otettiin ylös taivaaseen, ja istui Jumalan oikealle kädelle.

Ja he lähtivät, ja saarnasivat kaikkialla, Herran työskennellessä heidän kanssaan, ja vahvistaessa sanan sitä seuraavilla merkeillä. Aamen.

36. Nyt tänä iltapäivänä, tulen ottamaan tästä tekstikseni: Oikudenkäynti. Kumartakaamme nyt päämme.

37. Armollinen Taivaallinen Isämme, me pyydämme Sinua nyt ottamaan Sanasi; ja kun me tuomme tänä iltapäivänä tämän Sinun Sanasi oikeudenkäynnin, me rukoilemme että me aistisimme ylösnouseen Jeesuksen Läsnäolon ja voikaamme olla olematta niin laiskoja. Ja niinkuin Sinä sanoit noille kun puhuit heille tiellä Emmaukseen, kuinka Sinä puhuit heille ja sanoit

250. Ja sinun vatsavaivasi, joka istut hänen vieressäsä, uskotko että Jumala tulee parantamaan vatsavaivan ja tekee sinut terveeksi? Usko se, ja voit myös saada sen.

251. Onko tässä kaikki uskovat pastorit joita täällä on tänään? Hyvä on, se riittää. Yksi on tarpeeksi.

252. Antaa kaikkien joilla on rukouskortit, jotka uskovat Markuksen 16...

253 Muistakaa nyt Alkää tulko jos te ette usko sitä. Näettehän? Älkää tulko tänneeteen, sellaisessa tekopyhydessä. Näettehän? Se on kaikkein pahinta. Jos te ette usko sitä, sanokaa, “Ei, minä en usko sitä,” ja menkää Hr. Uskomattoman. Mr. Epäilijän tai jonkun muun mukaan.

254. Mutta jos te olette aito Abrahamin Siemen, ja haluatte ottaa asemanne. Te olette tuominneet ja haluatte näyttää maailmalle mikä tuomionne on, että te uskotte jokaisen Sanan jonka Jeesus Kristus sanoi olevan saman. Ja nämä todistajat todistivat sen teille tänä iltapäivänä, että Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan.

255. Ne joilla on rukouskortit tässä osastossa, kävelkööt he tänne ja pysähtykööt juuri tähän. Nyt seiskää vain siellä, olkaa hyvät ja muodostakaa jono. Sitten kaikki tässä osastossa olevat, joilla on rukouskortit, kääntykää ja menkää ympäri takakautta ja liittykää heidän peräänsä jonoon tällä puolella. Ivyt kaikki jotka ovat tässä toisessaosastossa täällä , kääntykää ja menkää taakse seinänviertä , sitä kautta ja seurakkaa heidän jäljessään tähän jonoon täällä, sitä mukaan kun he tulevat. Tulkoot kaikki parvekkeellaolevat heidän jälkeensä. Kaikki te joilla on rukouskortit, jotta heidän puolestaan rukoiltaisiin, te jotka olette tehneet ratkaisun mielessänne ja lausuneet tuomionne, menkää seinän viereen ja muodostakaa jono juuri tähän.

256. No niin, mitä Raamattu sanoi? Sallikaa minun lukea se uudestaan. Outo asia, se avautui juuri tuosta paikasta. Minä uskon että Herra haluaa meidän lukevan sen uudestaan, näettekö. “Jälkeenpäin Hän ilmestyi yhdelletoista.” Hän on tehnyt meille samoin, tänä iltapäivänä. Hän on täällä. Kuinka monet uskovat että Kristus ja Pyhä Henki - että Kristuksen Henki on Pyhä Henki? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”) Tietenkin se on.

257. Ei ole mitään kolmea tai neljää Jumalaa. On vain yksi Jumala. On kolme Jumalan ominaisuutta; Isä, Poika ja Pyhä Henki, mutta ne eivät ole kolme Jumalaa. Se on pakanuutta. Katsokaahan, on ainoastaan yksi Jumala. Ja ne ovat ominaisuuksia. Jumala Isä oli erämaassa, Tulipatsaana. Hyvä on. Jumala Poika; Jumala Isä loi ruumiin joka oli Jumala Poika ja Hän eli Pojassa. Näettekö? “Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman Itsellensä.” Uskotteko te sen? (Seurakunta, “Aamen.”) Jos te olette Kristitty, te uskotte sen. Ja sitten,

239. Hänen vieressään istuvalla on naistenvaiva. Uskotko että Jumala tulee parantamaan sinut?

240. Tuolla naisella joka istuu siellä on jotakin vialla. Hänellä on naistenvaiva, hän istuu siellä aivan rivin päässä.

241. Uskon että se on hänen tyttärensä joka istuu aivan hänen takanansa siellä ja hänellä on jonkinlainen vaiva päässään, jonka aiheutti onnettomuus. Onko se oikein? Nostakaa kätenne ylös siellä parvekkeella.

243. Mitä Hän on? Minä olen todistaja, että Hän on elossa täällä tänä iltapäivänä. Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan. ..Hän pitää kaikki Sanansa. ”Niitä tekoja joita Minä teen olette te tekevä.” Mitä tekivät nuo ihmiset siellä ylhäällä parvekkeella? Uskokoon joku muu hetken.

244. Haluatteko minun nyt osoittavan teille joitakin uskomattomia? Se voisi saada teidät hämillenne. Kuinka monet ovat nähneet sen tehtävän? Se vaintekee niin. Teidän täytyy antaa vehnän ja rikkaruohojen kasvaa yhdessä.

245. Kaikki ne ihmiset tässä rivissä joilla on rukouskortit, muodostakaa... Hetkinen, pysykäämme hiljaa hetken.

246. Kuinka monia uskovia pastoreita täällä on tänä iltapäivänä, jotka myös ovat koetuksella ja uskotte että Markuksen 16 on totta? Nostakaa kätenne. Kaikki uskovat pastorit tulkaa tänne.

247. Jos lähden täältä ja te näette mitä tulee tapahtumaan tänä iltapäivänä, kun nämä ihmiset parantuvat; silloin jotkut heistä sanovat... Katsokaahan, tavallisesti, evankelistan tullessa jolla on vähän erilainen palvelustehtävä, hän jättää pastorin laimeaksi seurakunnan edessä. Seurakunta sanoo, ”Oi, jospa veli Roberts tulisi takaisin, veli Osborne, joku veli Se-ja-se, tai veli Branham, oi hän...” Teidän pastorillanne on sama oikeus tehdä tämä kuin minullakin ja kenellä tahansa muulla. Katsokaahan, teidän pastorinne on Jumalan lähettämä mies, aivan samoin kuin joku evankelistakin.

248. Ja haluan todella Jumalaa-pelkäävien, uskovien pastoreiden tulevan tänne ja seisovan kanssani hetken. Tulkaa tänne hetkeksi ja muodostakaa tähä kaksoisrivi; tarkoitan nyt miehiä jotka todella uskovat. Älkööt uskomattomat tulko; te tulette vain estämään sairaita. Jos te tuomitsette tämän Kirjoituksen oikein, Jumalan tänään ilmestyttyä meille täällä ja osoitettua että Hän on oikeuden edessä. Ja me olemme uskoneet Häntä ja tiedämme että Hän sanoo Totuuden ja että Hän on oikeassa. Uskotteko te sen? (Seurakunta sanoo, ”Aamen.”) Varmasti, jos te uskotte sen! Aamen.

249. Uskotko että tuo hermostuneisuus jätti sinut, herra, joka istut siellä rivin päässä? Uskotko että Hän tekee sinut terveeksi? Hyvä on.

heille että he olivat... kysyit, ”Mistä he olivat huolissaan? Mistä he olivat murheissaan?”

38. Ja he sanoivat että ”Sinun täytyy olla muukalainen.” Ja he kertoivat sanoen, ”Jeesus Nasaretilainen, joka oli todella profeetta.”

39. Ja kun he kutsuivat Sinua profeetaksi, silloin oli vain sopivaa Sinun mennä Sanaan. ollen profeetta, sillä Sana tulee profeetalle. Sitten Sinä käännyt heihin päin ja sanoit, ”Hullut, ja hitaat sydämeltä uskomaan, kun ette usko kaikkea mitä profeetat ovat sanoneet koskien Kristusta, kуска Hänen täytyy kärsiä kaikki nämä asiat jotka olit sanonut ja sitten mennä sisälle Kirkkauteensa.”

Ja alkaen Vanhasta Testamentista, aina alusta alkaen, Hän selitti heille mitä profeetat olivat sanoneet Hänestä Itsestään. Mutta sitten, vielääkään he eivät ymmärtäneet.

40. Mutta päästyään rakennuksen sisäpuolelle ja suljettuaan ovet, Sinä sitten teit jotakin juuri sillä tavalla niinkuin Sinä teit sen ennen ristiinnaulitsemistasi, ja sitten heidän silmänsä avautuivat. Sinä hävisit nopeasti pois heidän näkyvistään. Ja he juoksivat kertomaan näille toisille. Ja heidän istuessaan aterioimassa. Sinä ilmestyit seinien lävitse ja nuhtelit heitä epäuskonsa tähden ja sydämensä kovuuden tähden ja sanoit heille että heidän olisi pitänyt uskoa Sinua.

41. Ja kuinka nämä opetuslapset iloitsivatkaan, kun Sinä olit tehnyt Itsesi tunnetuksi, tekemällä jotakin samalla tavalla kuin teit ennen ristiinnaulitsemistasi. He tiesivät että se olit Sinä. Sama eilen, tänään ja ainiaan.

42. Oi Jumala, ole hyvä ja tee se uudestaan tänään. Tule keskellemme. Ja Sinä lupasit nämä asiat viimeisiä päiviä varten. Ja älköön sydämemme olko niin nykyisen teologian ja maailman asioiden tylsistyttämiä, että me epäonnistumme näkemään Sinua. Avaa ymmärryksemme, silmämme. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen. voitte istuutua.

43. No niin, uskon että Hänen vahvistetun ylösnousemuksensa ilmestyminen tällä viikol-la, se vähä mitä me olemme siitä nähneet, te voitte tällä hetkellä, tässä vaiheessa, koska se on teille ensimmäinen kerta, olla vähän epäileviä siitä, koska ainoa asia mitä te näette on vain vähäinen osa siitä. Mutta koskaan se ei ole kertaakaan ollut väärin, kymmeninä tuhansina kertaa tuhansina kertoina. Se ei ole koskaan ollut väärin. Kuinka monet täällä ovat sen todistajia, nostakaa kätenne ylös, te jotka olette olleet.. Näettekö? Si koskaan, ei väliä missä kansakunnassa, missä paikassa, se ei koskaan ole

sanonut mitään mikä ei olisi tapahtunut tarkalleen sillä tavalla. Niinpä, mikään ei voi olla niin tarkka kuin Jumala yksin. Näettekö? Varmasti.

44. Mutta tietenkin, sen täytyy näyttää epäilyttävältä. Sen täytyy olla sillä tavalla. Niin se teki Hänen päivinään ja niin edelleen. Jopa Hänen syntymänsä ja kaikki muu. näytti epäilyttävältä. Jumala tekee sen vain koetellakseen kansansa uskoa.

45. Nyt, tänä iltapäivänä, ajattelin että olisi enemmänkin kuin oikein... Ja Hänen ilmestymisensä jälkeen edessämme ja käydessä rakennuksen lävitse erottaen sydänten ajatukset... Ja olen käyttänyt vain kolmea tai neljää pientä Kirjoitusta, teidän kanssanne.

46. Jotka - Jumala tietää että kaikki Kirjoitukset liittyvät yhteen. Missään Siinä ei ole yhtään erehdystä. Yksikään Kirjoitus ei ole toista vastaan. No niin, ihmiset sanovat niin olevan. Ja olen tarjonnut vuoden palkan kenelle tahansa joka näyttää mi-jaulis missä Sana on ristiriidassa Itsensä kanssa. Jos se tekee sen, ei se kelpaa minulle. Sen täytyy olla täsmälleen Totuus.

47. Nyt Jumala tulee tuomitsemaan maailman jollakin. Jos Hän tuomitsee sen seurakunnalla, sitten millä seurakunnalla? Koska yksi eroaa toisesta. Mutta Hän tulee tuomitsemaan sen Jeesuksen Kristuksen mukaan. Raamattu sanoo niin. Ja Kristus on Sana. "Alussa oli Sana ja Sana oli Jumalan kanssa." Hän tuomitsi sen Nooan päivinä, ja Hän tuomitsi sen Mooseksen päivinä. Hän tuomitsi sen jokaisena päivänä, Hänen päivänään ja jopa tänä päivänä, samalla tuota aikakautta varten luvatuilla Sanalla. Me joko uskomme Sen, tai emme usko Sitä, mutta Hän on vastuussa Sanansa toteuttamisesta. Tiedättehan, siellä Matteuksen 12 sanotaan että.

48. "Vaikka Hän oli tehnyt niin monia asioita, kuitenkin ihmiset eivät voineet uskoa. Koska Jesaja sanoo, 'Heillä on sydämet, eivätkä voi ymmärtää; silmät, eivätkä voi nähdä; korvat, eivätkä voi kuulla.'" Sen täytyi täytyä.

49. Ja niin täytyy tämänkin olla täyttynyt: "He ovat kiivaita, ylimielisiä, nautintoja enennän kuin Jumalaa rakastavia, vääriä syyttäjiä, tyytymättömiä, ja niitä halveksivia jotka ovat hyviä; jotka omaavat jumalisuuden muodon ja kieltävät sen Voiman, Jumalan Voiman josta heillä on muoto." Mikä murheellinen asia Mitä jos se olisitte te? Aja telkaa miestä tai naista joka ei voi uskoa sitä. Mitä jos se olisitte te? Vain aja telkaa sitä. Se on sääliä asia, jota ei tule halveksia, vaan sääliä. Se todella on Totuus. Pankaa merkille nyt.

50. Tänä tullen kutsumaan mitä me kutsuisimme... muutamaksi minuutiksi nyt ennenkuin rukoilemme sairaiden puolesta. Ja me yritämme päästä lähtemään täältä seuraavan nel-jänl:ymmenen minuutin sisällä, jos mahdollista, mutta ensin haluan vain pitää pienen oikeudenkäynnin.

sama eilen, tänään ja ainiaan, tai eikö Hän ole? Nyt jos te nostatte kätenne, kuljette tämän jonon lävitse, sitten millä tavalla te tästedes toimitte, toimitteko kuten Abraham, tai Hr. Uskomaton? Näettehän, Mr.Epäileväinen, Mr. Kärsimätön, hylätkää heidät! Uskokaa Jeesus Kristus samana eilen, tänään ja ainiaan.

231. Minä olen vieras teille. Mutta antaaksemme teidän tietää että Hän on yhä täällä, jos te vain vastaanotatte Hänen Sanansa sydämiinne.

232. Nyt te ette ehkä kykene tekemään tätä. Meillä on yksi niistä yhdessä sukupolvessa. Siellä oli yksi Mooses; kenenkään muun heistä ei tarvinnut muuttaa tomua kirpuiksi ja niin edelleen, ja vettä vereksi. Siellä oli yksi Mooses; loput heistä vain uskoivat mitä hän sanoi. Näettekö?

233. Siellä oli eräs ryhmä joka halusi tehdä siitäorganisaation, Daatan ja he. Ja Jumala sanoi, "Erota itsesi heistä," ja maailma vei heidät. Näettehän? Ja se oli ainoastaan... Se oli esikuva tästä. Maailma ottaa heidät, ajanoloon. Te näette mitä tapahtuu jokaiselle heistä.

234. "Jos sinä voit uskoa, kaikki asiat ovat mahdollisia." Uskotteko sen? (Seurakunta sanoo, "Aamen.") Varmasti, kaikki asiat ovat mahdollisia, jos he uskovat. Hyvä on, rukoilkaa. Pankaa uskonne Kaikkivaltiaaseen Jumalaan

235. Tässä on kysymys erästä asiasta jonka haluan sanoa tässä. Kyllä. Kun naapurinne näkee teidät, ja nämä ihmiset jotka näkevät teidän tulevan tämän jonon lävitse tänä iltapäivänä, kun he näkevät teidän tulevan tämän jonon lävitse, he tietävät mikä tuomionne on tämänjälkeen, siitä tavasta jolla te toimitte ja tavasta miten te todistatte. Jos te seuraavan kerran tavatessanne pastorinne sanotte, "Oi. en saanut sitä. Haluan yrittää uudestaan." Katsokaahan, silloin te kaivatte ylös tuon siemenen, eikä se tule koskaan tapahtumaan. Ymmärrätekö? Älkää kaivako ylös siementänne. Jättäkää se Jumalan haltuun, ja jättäkää se sinne. Unohtakaa se. Se on Jumalan asia. Jos te sydämessänne voitte uskoa sen, tulee se tapahtumaan.

236. Uskotko sinä sen, herra, joka istut siellä harmaan-näköinen puku ylläsi, istut suoraan siellä takana katsoen minuun? Uskotko sinä sen? Silloin sinun hermostuneisuutesi jätti sinut. En ole koskaan elämässäni nähnyt tuota miestä. Olemmeko me vieraat toisillemme, herra? Kyllä. Se on mistä sinä kärsit.

237. Että voisit tietää minun olevan Jumalan palvelijan, tuo nainen joka istuu vieressäsi kärsii vatsavaivasta. Se on totta. Uskotko sinä sen? Nostakaa kätenne ylös että olette parantuneet. Vain uskokaa.

238. Naisella joka istuu hänen vieressään on sydänvika. Uskotko että Jumala tulee parantamaan sinut? Hyvä on. Jos sinä uskot sen, voit saada sen.

224. Herra Jeesus, oikeudenkäynti ei ole edes alkanut; kuinka monia lisää me voisimme kutsua tänne puhujanlavalle! Sinä sanoit, “Jos he laskevat kätensä sairasten päälle, he tulevat terveiksi.” Sinä sanoit, “Kiitä tekoja joita Minä teen olette te myös tekevä.” Tuo nainen kosketti Sinun vaatettasi, Sinä käännyt ja kerroit hänelle mitä oli tapahtunut. Ja Sinä pidät kaikki Sanasi. Mikään niistä ei ole väärin. Tuo väärä on uskomattomassa, Herra. Mr. Uskomaton, hän on se joka saastuttaa henkilön. Mr. Epäileväinen ja tuo Kärsimätön, joka ei voi odottaa Herraa, ja kuitenkin kutsuu itseänsä Abrahamin Siemeneksi. Oi Pyhä Henki, puolustuksen todistaja, Sinä tiedät kellä on usko ja kellä ei.

225. Mutta Jumala, minä rukoulen että Sinä siirtäisit syrjään kaiken epäuskon tänä iltapäivänä. Ja voikoon suuri kaiken maan Tuomari tulla esiin nyt, Hän Joka kirjoitti Sanan. Hän on Sana. Voikoon Hän tulla esiin.

226. Ja kun nämä ihmiset kulkevat tästä lävitse tänä iltapäivänä parantuaksensa, voikoot kukin heistä ratkaista asian mielessänsä nyt. He ovat koetuksella. Minä lasken sen suoraan heidän syliinsä, Herra. Heidän pielensä on heidän valamiehistönsä. Ja se tapa miten he toimivat täst’edes, kun he ovat kulkeneet tämän jonon lävitse, on todis-tava sen mitä he ajattelevat Jumalan Sanasta.

227. Niinpä suo se, Herra, että tämä viimeinen sanoma jonka Sinä saarnasit opetuslapsillesi kun annoit tehtävän heille, viimeiset Sanat jotka lankesivat pyhiltä huuliltasi, “Jos he laskevat kätensä sairasten päälle, he tulevat terveiksi.” Se tarkoitti uskovia. Se oli viimeinen asia jonka sanoit. Ensimmäinen antamasi tehtävä mitä koskaan annoit ihmisten tehtäväksi, Matteuksen 10. luvussa, oli, “Menkää kaikkeen maailmaan, ajakaa ulos perkeleet; laskekaa kädet sairasten päälle ja he tulevat terveiksi.”

228. Herra, voikoot nämä ihmiset käsittää että tuo usko ankkuroituu niinkuin se teki kaikille näille todistajille. Että he uskovat sen! Ei väliä, sen ei tarvitse tapahtua juuri nyt; mutta, mitä Sinä sanoit, sen Sinä tulet toteuttamaan. Sinä sanoit, “Jos te ette epäile sydämessänne, ajanoloon se on tapahtuva.” Tuon siemenen täytyy kasvaa. Voikoot ihmiset nähdä sen ja ymmärtää. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

229. Oletteko te uskovia? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”) No niin, Hän pitää kaikki Sanansa. Uskoteko sen? (“Aamen.”) Olkaa nyt jokainen todella kunnioittavia hetken. ennenkuin kutsumme rukousjonon. Me haluamme järjestyksen säilyvän.

230. Muistakaa nyt, oletteko tehneet ratkaisun mielessänne? Onko valamiehistä valmis lukemaan tuomionsa? Kohottakaa kätenne jos niin on. Onko Jumala julistettu syyttömäksi tai ei? Onko Hänen Sanansa... Onko Hän

51. Ja nyt, tämä tapaus tänään tässä oikeudenkäynnissä - jos te nyt kuuntelisitte tarkasti ja pitäisitte mielessänne mitä yritän sanoa - se ei kestä pitkään. Tämä tapaus on, “Jumalan Sanan lupaus vastaan maailma.” Oikeusasiasiaa ei voi nostaa ellei ole jotakin aihetta. Teidän täytyy esittää aihe. Ja tämä tapaus joka on kutsuttu tähän oikeuden käsittelyyn tänä iltapäivänä... Nyt käsken teitä jokaista kuuntelemaan tätä oikeusjuttua. Nyt tämä tapaus on, “Jumalan Sanan lupaukset vastaan maailma.”

52. Ja syytteesen panon aihe on, “Lupauksen rikkominen.” Voitteko kuulla minua hyvin? Nostakaa kätenne kaikkialla jos voitte kuulla minua. Syytös on, “Lupauksen rikkominen. Jumala antoi lupauksen eikä sitten pysy siinä.” Jumalan Sana antoi lupauksen, joten Hänet on tuotu oikeuteen “Lupauksen rikkomisesta.”

53. Nyt yleinen syyttäjä edustaa aina valtiota, jos ymmärrän oikeudenkäynnin oikein. Niinpä syyttäjä tässä edustaa maailmaa ja syyttävä asianajaja on Saatan. Hän edustaa maailmaa, koska maailma kuuluu hänelle. Hän edustaa maailmaa ja hän on heidän yleinen” syyttäjänsä.

54. Vastaja tässä tapauksessa on Kaikkivaltias Jumala.

55. Ja nyt vastaajalla on aina puolustus todistaja. Ja puolustus todistaja, tässä tapauksessa on Pyhä Henki. Ja nyt me tulemme.

56. Ja yleisellä syyttäjällä on myös joitakin todistajia tässä tapauksessa, ja tulen nimeämään heidät. Ja yksi heistä on Mr. Uskomaton, toinen on Mr. Epäileväinen, ja kolmas on Mr. Kärsimätön. Nämä ovat ne jotka yrittävät saada tuomion Jumalaa vastaan.

57. Nyt meillä on kaikki henkilöt nimettyinä ja olemme oikeussalissa, ja tulemme nyt kutsumaan oikeuden järjestykseen Hyvä on. Oikeus on kutsuttu järjestykseen.

58. Ja yleinen syyttäjä kutsuu nyt ensimmäisen todistajansa antamaan todistuksen. Ja hänen ensimmäinen todistajansa on Mr. Uskomaton.

59. Ja hänen valituksensa on, että, “Jumalan Sanan lupaus ei ole kokonaan totta.” Se on mitä hän valittaa, tämä ensimmäinen todistaja. Hän väittää että hän on uskova; vaikka hän ei ole; mutta hän väittää olevansa. Hän väittää että hän “osallistui tässä äskettäin, niinkutsuttuun Pyhän Hengen kokoukseen, missä ihmiset laskivat käsiä ihmisten päälle ja antaen itselleen Kirjoituksenmukaisen oikeuden tehdä tämä, lukemalla Markuksen 16. luvusta,” (jonka juuri luin),”He laskevat kätensä sairasten päälle ja he tulevat terveiksi.””

60. Mr. Uskomaton todistaa ja hän sanoo että, “Minä annoin tämän, mitä kutsuttiin Py-hällä Hengellä täytetyksi saarnaajaksi, laskea kätensä päälleni, Markuksen 16 luvun mukaan, sen lupauksen mukaan jonka Jumala antoi. Ja tuo mies sanoi olevansa uskovainen. Ja monet väittivät parantuneensa. Ja hän laski kätensä päälleni ja se oli kaksi kuukautta sitten, eikä mitään ole tapahtunut. Senvuoksi tuo lupaus ei ole totta.” Hyvä on. Nyt me pyydämme Mr. Uskomatonta astumaan alas.

Yleinen syyttäjä, Saatana, kutsuu seuraavan todistajan.

61. Seuraava todistaja ottaa paikkansa ja se on Mr. Epäileväinen. Nyt hän todistaa. Hän sanoo, “Menin erääseen seurakuntaan. Olin sairas ja menin erääseen seurakuntaan jossa piti olla jumalinen pastori, jolla oli usko Jumalan Sanaan. Ja hänellä oli siellä pieni pullo öljyä pöydällä. Ja kaikki ihmiset jotka tulivat sinne ja halusivat puolestaan rukoiltavan, hän voiteli heidät öljyllä, lukien lupauksen Jumalan Sanasta, Jaakobin 5:14.”

62. “Hän luki tuon Sanan jossa sanottiin, ‘Jos joukossanne on joku sairas, kutsukoon hän seurakunnan vanhimmat ja antakoon heidän voidella hänet öljyllä ja rukoilla puoles taan ja uskon rukous on pelastava sairaan ja Jumala nostaa hänet ylös. Ja jos hän on tehnyt jotakin syntiä, annetaan se hänelle anteeksi.’ Ja nyt,” hän sanoi, “Minä pyysin tätä pastoria, josta olin kuullut todistuksia toisilta, voitelemaan minut öljyllä, lukien tuon Kirjoituksen minulle Jumalan Lupauksesta. Ja se oli yli kuukausi sitten, ja olen yhä aivan yhtä sairas kuin hänen voidellessaan minut.” Senvuoksi, se oli hänen valituksensa. Antakaamme nyt Mr. Epäileväisen astua alas.

63. Ja yleinen syyttäjä, Saatana, kutsuu seuraavan todistajansa. Hänen seuraava todistajansa on Mr. Kärsimätön Siinä vasta roisto on» Näettekö? Suokaa anteeksi tuo ilmaus. Näettekö? Hän vain tekee teidät - saa teidät niin hermostuneeksi, että ette tiedä mitä teette. Näettekö?

64. Mr. Kärsimätön, hän väittää että hän... “Eräänä päivänä lukiessani Raamattua...” Kaikki nämä väittävät nyt olevansa uskovia. Ja he... Hän väittää että hän oli “luke massa Raamattua, ja hän tuli siihen paikkaan Markuksen 11:22 ja 23, missä Jeesus Itse antoi lupauksen että, ‘Jos te sanotte tälle vuorelle, “siirry,” ettekä epäile sydämes-sänne, vaan uskotte että mitä olette sanoneet tulee tapahtumaan, te voitte saada mitä olette sanoneet. Ja Hän myös sanoi, ‘Jos te, kun rukoulette, uskotte että saatte mitä pyydätte...”” Sitten hän sanoo, “Olen ontunut jalkaani noin kolmekymmentä vuotta. Ja minä otin vastaan tuon lupauksen viisi vuotta sitten, eikä mitään ole tapahtunut sen jälkeen. Olen yhä aivan yhtä rampa jaloistani kuin koskaan olin.” Sitten hän satuu alas.

214. Ja hän sanoi, “Selvä, veli Branham.” Ja hän lähti mennäkseen alas. No niin, Jack istuu täällä nyt. Niinpä me olimme... Hän lähti.

215. Minä aloin saarnaamaan tällä tavalla. Ja minä katsoin, ja näin pienen Mek-sikolaislapsen, pienen mustakasvoisen lapsen seisomassa tässä edessäni, vain hymyillen pienillä ikenillään. Hänellä ei ollut yhtään hampaita. Minä sanoin, “Hetkinen. Hetkinen. Tuokaa tuo lapsi tänne.”

Minä sanoin, “Herra Jumala, en tiedä.”

216. Tuo nainen juoksi sinne ylös ja hänellä oli ristiinnaulitunkuva kädesssä, hokien “Padre,” se tarkoittaa “isä.”

Minä sanoin, “Nouse seisomaan nyt.”

217. Hänellä oli pieni sinisen-näköinen huopa; ja pieni lapsi, jäykkä, kuollut, lepäsi siinä; hän oli aivan likomärkä, hiukset riippuen alhaalla. Sievä pieni nainen, noin kaksikymmentä vuotias ja se oli luultavasti hänen ensimmäinen lapsensa, tiedättehän, ja hän vain riiputti sitä tällä tavalla. Ja minä sanoin, “Minä rukoilen tuon lapsen puolesta.” Laskin käteni sen päälle. He eivät tulkitse rukousta.

218. Minä sanoin, “Herra Jumala, minä ainoastaan näin näyn, minä en tiedä...” Ja suunnilleen sillä hetkellä se alkoi potkia ja alkoi kirkua ja itkeä sillä tavalla.

219. Minä sanoin, “Veli Espinoza,” noiden kokousten puhemiehelle, minä sanoin, “Älä ota ainoastaan tuon naisen todistusta. Lähetä noutamaan todistus tuolta lääkäriltä.”

220. Tuo lääkäri allekirjoitti todistuksen joka ilmestyi “Parantamisen Ääni” lehdessä. “Lapsi kuoli kaksoiskeuhkokuumeeseen, tuona aamuna kello yhdeksältä hänen toimistossaan. Se julistettiin kuolleeksi, se ei hengittänyt; se oli maannut sateessa koko päivän, kuolleena, ja oli parantunut.” Se on elossa tänä päivänä, niin pitkälle kuin tiedän, eläen Jumalan Valtakunnalle.

221. Minulla on monia asioita, Afrikasta, missä näin kolmenkymmenen tuhannen pakanan

antavan elämänsä Jeesukselle Kristukselle.

222. Jumala pitää Sanansa. Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan, niinkuin Hän todistaa.

223. Te olette - teidän mielenne on valamiehistö. Ja teidän toimintanne on teidän tuomarinne.

Nyt kumartakaa vain päänne hetkeksi.

Hän sanoi, “Kyllä, ostin juuri sellaisen eräänä päivänä.”

Minä sanoin, “Nouse ylös. Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi.”

207. Ja kuinka monet tietävät sen, hänen todistuksensa? Siellä hän seisoi, Billy Grahamin kokouksessa, Valkoisen Talon portailla, ja lauloi, “Nojaten Iankaikkiseen Käsivarteen. Hän ei koskaan tarvinnut kainalosauvoja tai pyörätuoleja uudestaan, niin kauan kuin hän eli.

208. Jack Moore ja minä olimme siellä Vanhassa Mexicossa, tuona iltana kun minut täytyi laskea alas seinän ylitse. Eräs pikkunainen siellä, pieni, Mexican Katolinen -Sitä edellisenä iltana, laskin käteni erään vanhan sokean miehen päälle ja hän sai näkönsä. Ja tämä pieni nainen, he sanoivat... Billy tuli luokseni, sanoen, “Isä...” Minä kutsuin tuota miestä nimellä, “Manana.” Manana tarkoittaa “huomenna,” koska hän oli niin hidas. Hän jakoi ihmisille rukouskortteja; ja Billy meni hänen kanssaan, katsoakseen ettei hän myynyt niitä.

209. Niinpä hän sanoi antaneensa pois kaikki rukouskortit. Ja hän sanoi, “Jollakin naisella on siellä pieni lapsi joka kuoli tänä aamuna.”

210. Se oli lähes kello kymmeneltä illalla. Ulkopuolella, siellä härkäareenalla, joka oli jonkinlainen suuri, avoimen kentän tapainen, siellä satoi aivan kaatamalla. Ja he toivat minut sisälle, laskien minut alas jonkinlaisilla köysitikkaila. Veli Jack Moore ja he ovat täällä nyt. Hän oli puhujanlavalla.

211. Hän sanoi, “Minulla on siellä kolmesataa järjestysmiestä, eivätkä he voi pidätellä tuota naista.” Hän sanoi, “Hän kiipeää heidän harteittensa yli ja juoksee heidän jalkojensa välistä. Ja minä sanoin hänelle ettei hän voinut tulla tänne, koska hänellä ei ollut rukouskorttia. Eikä meillä ole enempää rukouskortteja.” Se ei liikuttanut häntä, hän halusi että kädet laskettaisiin tuon lapsen päälle.

212. Hän oli nähnyt Katolisen miehen, joka oli ollut sokea kaksikymmentä vuotta, saavan näkönsä kun hänen puolestaan rukoihtiin. Ja tuo läjä vanhoja vaatteita. Luuletteko että tämä on jotakin? Se oli kolme kertaa tämän puhujanlavan kokoinen, kasattuna näin paksult, niin pitkälle kun voi nähdä, vanhoja hartiahuiveja ja hattuja. Kuinka he koskaan tiesivät kenelle ne kuuluivat, sitä en käsitä. Mutta he uskoivat; se oli yksinkertainen, lapsen usko.

213. Niin sanoin, “Hyvä on.” Sanoin veli Jackille - hän ja minä kampaamme hiuksemme jakaukselle samoin, tiedättehän - joten sanoin, “Veli Jack, hän ei tunne eroa sinun ja minun välillä. Mene sinä sinne alas ja rukoile tuon lapsen puolesta.”

65. Nyt yleisen syyttäjän täytyy pitää syytöspuhe. Joten tämä yleinen syyttäjä, joka on Saatana, sanoo yleisölle, “Nämä ihmiset väittävät olevansa uskovaisia. Ja Jumala ei ole oikeudenmukainen asettaessaan sen kaltaisia ajattele mattomia lupauksia Sanaansa, kun Hän ei vahvista niitä.” Katsokaahan, hän syyttää Jumalaa, että, “Hän pani nämä lupauksen Sanaansa, uskovaisia lapsiaan varten. Ja nyt Hänen uskovaiset lapsensa astuivat täällä todistamaan, että he hyväksyivät tämän väitteen Totuudeksi mitä Hän sanoi Sanassansa, eikä heille ole Siitä ollut minkäänlaisia tuloksia.”

66. Senvuoksi hän asettaa Jumalan syytteeseen, yrittäen saada oikeuden päätöksen Häntä vastaan, sanoen että, “Jumala on pannut Sanaansa jotakin, uskovaisia lapsiaan varten, eikä Hän seiso sen takana mitä Hän on luvannut.” Myöskin hän väittää että, “Hän on epäoikeudenmukainen antaessaan sen kaltaisen lupauksen ihmisille, uskoville lapsillensa, eikä ole kykenevä toteuttamaan sitä mitä Hän on sanonut tekevänsä.” Nyt yleinen syyttäjä osoittaa tässä tapauksen olevan kovasti vastaajaa vastaan. “Hän ei kykene seisomaan Sen takana, koska meillä on täällä todistajia jotka sanovat että, ‘Hän ei seiso sen Sanan takana mitä on luvannut.’ “

67. Ja yleinen syyttäjä jatkaa puhettaan edelleen. Yleinen syyttäjä, joka on Saatana, sanoo, “Kuitenkin Jumala lupaa että, ‘Kaikki asiat ovat mahdollisia uskoville.’ Jumala sanoo sen Sanassansa.” Yleinen syyttäjä päättää nyt puheensa. Hän ajattelee asian ole-vnn selvän, koska nämä kolme todistajaa jotka todistivat ja antoivat sille Kirjoituksen, ja lainasivat Kirjoitusta oikein ja kaikkea muuta niinkuin he tekivät sen. Ja nyt yleinen syyttäjä itse lisää näitä pieni paikkoja kuten, “Jumala lupasi että, ‘Kaikki asiat ovat mahdollisia niille jotka uskovat.’”

68. Yhä, yleinen syyttäjä, Saatana, puhuu ja sanoo, “Jumala lupasi olla elossa sen jälkeen kun Hänet oli ristiinnaulittu. Hän lupaa olevansa yhä elossa. Ja myöskin Hän lupasi Kirjoituksessa, Hebrealaisten 13:8, että, ‘Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan.’ Ja Hän on kykenemätön seisomaan sen takana mitä Hän lupaa.” Hän naulaa nyt tapauksen umpeen todella tiukasti, niin ettei ole mitään mahdollisuutta päästä siitä irti.

“Hän ei ole kykenevä tekemään sitä,” toisin sanoen, “Jumala ei voi pitää Sanaansa.” “Hän väittää olevansa elossa kuolleista.”

69. “Hän väittää myös Johanneksen 14:12, että, ‘Hän joka uskoo Minuun on myös tekevä niitä tekoja joita Minä teen.’ Sitä Hän ei ole kyennyt pitämään. Hän sanoi myös Kirjoituksessa, ‘Vielä pieni hetki eikä maailma Minua enää näe, kuitenkin te olette näkevä Minut. Sillä koska Minä elän, te myös elätte.’”

70. “Pankaa myös merkille, Hän väittää Luukkaan 17. luvussa, puhuen Sodoman päivästä, joissa me nyt elämme, ‘niinkuin se oli Sodoman päivinä,’ että maailman näkymä olisi tuossa samassa tilassa. Ja että Jumala tulisi alas, ollen Sana julkituotuna lihassa täällä maan päällä ja olisi kykenevä tekemään aivan samat asiat mitä Jumala teki, joka oli mies inhimillisessä muodossa ja jota Abraham kutsui, ‘Elohim.’ Ja Jeesus sanoi, ‘Kun ihmisen Poika paljastetaan,’ viimeisissä päivissä, että Hän paljastaisi Itsensä samalla tavalla kuin Lootin päivinä,’ antaen näkymän.”

71. Hän myös lupaa että, ‘Hän olisi kanssamme, ja meissä, täydelliseksi saattamiseen, tai maailman loppuun asti.’ Ja Hän väittää myös että, ‘Sekä taivaat että maa tulevat pettämään, mutta Hänen Sanansa ei koskaan petä.”

72. Nyt ajattelen yleisen syyttäjän ajattelevan lyöneensä koko tapauksen lukkoon. Hänellä on todistajia todistamaan että tämä Sana ei ole Totuus.

73. Nyt te olette sekä tuomarina että valamiehistönä tänä iltapäivänä. Te, teidän mielenne, on valamiehistö. Teidän toimintanne on tuomari. Te, te olette mitä tahansa teidän valamiehistönne tuomio on. Te toimitte sen mukaan mikä tuomionne on. Näettekö? Teidän täytyy tehdä se, koska teidän toimintanne puhuu äänekkäämmin kuin teidän sananne. Näettehän? Niin on. Te voitte sanoa jotakin, mutta jos te ette tarkoita sitä, te ette tee sitä. Näettekö? Teidän toimintanne on äänekkäämpää kuin teidän sananne. Pankaa se merkille.

74. Antakaamme nyt yleisen syyttäjän astua alas. Hänellä on ollut todistajansa ja he ovat todistaneet. Ja yleinen syyttäjä on asettanut Sanan tähän esille ja sinetöinyt Sen juuri sillä tavalla niinkuin hän haluaa Sen. Sillä hän ajattelee että hänellä on koko tapaus täydellisesti lukkoonlyötynä nyt, joten antakaamme yleisen syyttäjän ja hänen todistajiensa astua nyt alas todistajainaitiosta.

75. Nyt me kutsumme puolustuksen todistajan, Pyhän Hengen. Te tiedätte että jos on vastaaja, täytyy olla vastaajan puolen todistaja. Niinpä me nyt kutsumme puolustuksen todistajan, Pyhän Hengen, puolustamaan vastaajaa.

76. Ensimmäinen asia mitä Pyhä Henki sanoo kun Hän astuu todistamaan on tämä. Hän haluaa kiinnittää huomion syyttäjään, joka on nostanut kanteen, että. “Syyttäjä on väärin-t.uPr-innut Sanan ihmisille, aivan samalla tavalla niinkuin hän teki ensimmäiselle ihmisolennolle, Eevalle. Eedenin Puutarhassa. Hän on väärintulkinnut Sanan ihmisille.”

Ja Pyhä Henki, Vastaajan todistaja, kiinnittää huomion siihen.

77. “Pankaa merkille,” Hän sanoo, “että syyttäjä on sanonut että, ‘Nämä lupaukset ovat uskoville.’ Ja että uskovat ovat ainoat joille lupaus on, ei uskomattomille ja epäilijöille.” Puolustuksen todistaja väittää että, “Jumala

200. Juuri silloin, Tohtori Ern Baxter sai selville, että kaukana siellä aivan takana, hän oli pyörätuolissa, ryhmässä siellä aivan takana. Hän sanoi, “Se oli kongressimies Upshaw. Oletko koskaan kuullut hänestä?” Minä sanoin, “En ole.”

Hän sanoi, “Vuosia sitten, hän pyrki Presidentiksi.”

Minä sanoin, “Minä en tunne häntä.”

Hän sanoi, “Jos minä tuon hänet, näyttääkseni?”

Ja minä sanoin, “Kuka hän on?”

Hän sanoi, “Hän istuu siellä.”

201. Ja niin he työnsivät hänet eteen, hänen vaimonsa teki sen. Hän sanoi, “Nuori mies, kuinka sinä koskaan tunsit minut?” Hän sanoi, “Tohtori Roy E. Davis, hän joka vihki sinut virkaan Lähetys Baptisti kirkossa, hän oli pääpuhujana Etelän Baptistien Conventissa,” hän sanoi, “hän oli se joka lähetti minut tänne sinun rukoiltavaksesi.” Hän sanoi, “Puolestani on rukoiltu aina siitä lähtien kun olin pieni poika, mutta minä aina uskoin että Jumala tulisi parantamaan minut, koska otin oikean asenteen kieltolain aikana. Minä, kun väkijuomia oltiin tuomassa sisälle, minua kutsuttiin yhdeksi kuivista luista.” Hän sanoi, “Minä hävisin Yhdysvaltain Presidentin vaalit asenteeni tähden.”

202. Minä sanoin, “Se oli urhoollinen asia, herra.” Minä sanoin, “Siunatkoon Herra sinua.”

203. Minä sanoin, “Hyvä on, tuokaa ensimmäinen potilas tänne, ensimmäinen tulossaoleva henkilö.” Kun se tehtiin, jotakin tapahtui tuolle rouvalle ja Se kertoi hänelle siitä.

204. Ja minä käännyn, katsoakseni uudestaan. Ja minä näin tuon vanhan kongressimie-hen kapeajuovainen puku yllään, punaisessa solmiossa, kulkevan alas, kumarrellen tällä tavalla ihmisille, kävellen väkijoukon halki.

205. Minä sanoin, “Kongressimies, Jeesus Kristus on kunnioittanut sinua. Sinä olet nyt kahdeksankymmentä-kuusi vuotias, mutta Jumala on kunnioittanut sinua. Näytti kuin Hän olisi parantanut sinut, Hän olisi parantanut sinut kun olit poika. Ja sinun luusi siellä ovat kaikki hauraita, tai kaikki... tiedäthän, taipuisia ja niin edelleen.” Minä sanoin, “Näytti kuin Hän olisi parantanut sinut silloin, mutta Hän on parantanut sinut nyt.”

Hän sanoi, “Tarkoitatko että minä olen parantunut nyt?”

206. Minä sanoin, “NÄIN SANOO HERRA.” Minä sanoin, “Onko sinulla kapearaitäinen puku?” Hänellä oli yllään tumma puku ja punainen solmio. Minä sanoin, “Onko sinulla kapearaitaista pukua?”

halvaannuttanut sen. Tuo lääkäri oli laiha. Hän käytti kilpikonnankuori-sankaisia laseja. Ja se halvaannutti lapsen.

191. Kaukana siellä ulkopuolella, oli tyypillinen vanha täti Jemima, joka painoi noin kaksisataa viisikymmentä paunaa, ja tässä hän tuli, iskien järjestysmiehiä joka suunnalle, vetäen perässään paareja joilla hänen lapsensa oli, sanoen, “Herra, armahda, se oli minun lapseni.”

192. Ja järjestysmies sanoi, “Et sinä voi tulla jonoon, sinulle ei ole rukouskorttia, rouva.” Minä sanoin, “Rouva...”

193. Hän sanoi, “Minä menen sinne lavalle.” Eivätkä he voineet pidätellä häntä. Hän oli liian suuri heille, ja niin hän vain puski suoraan heidän riviensä lävitse, menen eteen.

194. Ja kun hän tuli sinne, melkein lavalle asti, minä sanoin, “Vain hetkinen, rouva. Jos Jumala voi tietää miksi olit siellä ulkona...” Minä sanoin, “Se on todella tuo lapsi.” Minä sanoin, “Minä en voi sanoa sinulle mitään siitä.” Minä sanoin, “Ainoa asia jonka tiedän tehdä on vain rukoilla lapsen puolesta ja tulen tekemään sen juuri täältä.” Minä sanoin, “Mutta ainoa asia mitä voin sanoa on mitä olen nähnyt.”

195. Hän sanoi, “Se oli noin kaksi vuotta sitten.” Ja hän sanoi, “Lapseni, kun he pois tivat nieluriset, se halvaannutti hänet.” Ja hän sanoi, “Se on ollut halvaantunut siitä lähtien.”

196. Minä sanoin, “Hyvä on, jos uskosi kosketti Häntä, tuomaan sen alas, niin miksi et vain istu siellä ja rukoile?”

197. Käännyin ympäri. Minä sanoin, “Niinkuin olin sanomassa, sanomassani...”

Ja niinä katsoin ja näin kulkemassa kadulla, se näytti aivankuin kujalta, tuon saman pienen värillisen tytön, nukke käsivarrellaan, keinuttaen sitä kulkiessaan.

198. Minä sanoin, “Täti, Jumala on kuullut rukouksesi. Lapsi on parantunut.” Tuo lapsi nousi ylös. Ja minun täytyi tyynnyttää se, ja aivankuin sotaväessä, viedä tuo lapsi väkijoukon lävitse sillä tavalla.

199. Vain muutama minuutti ja minä sanoin, “Näen vanhan miehen. Hän on heinäsuovan päällä, nyt nuorena poikana, ja hän putosi ja loukkasi selkensä.” Minä sanoin, “Heidän täytyi porata reikiä lattiaan, estääkseen hänen telttavuoteensa värähtelyn lattiasta.” Joukko uskovia, jokaisella yksi sydän ja yksi mieli, istumassa, satoja kertaa satoja. Ja minä sanoin, “Hän tulee suureksi mieheksi, jonkin sorttiseksi puhujaksi.” Ja se jätti minut. Ja minä jatkoin edelleen puhettani.

nimenomaan sanoi että se oli uskoville; ja kiinnittää huomio siihen että jokainen todistajista, protestoidessaan Sanaa vastaan, myönsi että toiset väittivät parantuneensa.” Näettekö? Niinpä se nyt asettaa syyttäjän koko asian ulkopuolelle, mutta jatkakaamme edelleen tämän tapauksen kanssa hetken.

78. Ja puolustustodistajan pitäisi tietää ovatko he uskovia tai eivät, koska Hän on Se joka eläväksitekee Sanan. Hän tietää uskovatko he tai eivät. Ettekö tekin ajattele niin? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”) Hänen pitäisi tietää. Hän tietää ovatko he uskovia tai eivät, koska Hän on ainoa joka voi panna Elämän Sanaan. Jos minun ruumiini seisoi täällä ilman henkeä, minä olisin kuollut; se on ainoastaan elämä joka voi elävöittää tämän ruumiin liikkumaan. Ja se on vain Pyhä Henki joka voi eläväksitehdä Sanan. Hän on ainoa joka voi panna Sen toimimaan ja Hänen tulisi tietää ovatko he uskovaisia tai eivät. Ja heidän oma todistuksensa on heitä vastaan, kun he sanoivat, “Toiset väittivät parantuneensa ja toiset väittivät nähneensä näitä asioita,” mutta he eivät. Katsokaahan nyt, hänen oma todistuksensa on jo tuominnut hänet.

79. Mutta nyt, Hän eläväksitekee Sanan. Ja jälleen Hän haluaa kiinnittää huomion kyseessäolevaan Sanaan joka on syytöksen kohteena. “Hän ei koskaan asettanut mitään tiettyä aikaa tälle parantumiselle. Hän sanoi, »Uskon rukous pelastaa sairaan ja Jumala on nostava hänet ylös.» Hän sanoi, ‘He laskevat kätensä sairasten päälle.’ Eikä Hän sanonut että he hyppäisivät ylös juuri sillä hetkellä ja olisivat terveitä. Hän sanoi, ‘He tulevat terveiksi, jos he uskovat.’” Näettekö. Hän väärinlainaa Sanaa’. Näettekö?

80. Mielestäni meillä on hyvä puolustustodistaja. Sillä Hänen tulisi tietää uskovatko he tai eivät. Hän voi sanoa sen. Ja Hän totisesti oikaisee tässä annetun Kirjoituksen, koska puolustuksen todistaja teki sen aina, Raamatun termeissä. Sana korjaa aina Itsensä.

81. Ja me näemme Hänen sanovan että, “Saatana on väärinlainannut Sanaa tuolle uskomattomalle, eikä tuo uskomaton tiennyt asiaa paremmin. Mutta hän joka uskoi Sen, tiesi aivan tarkalleen mitä Se sanoi, ja piti kiinni Siitä.” Näettekö? Mitä heidän väitteensä olivat, he eivät voineet todistaa sitä. Mutta he väittivät niin itse, että he olivat uskovia.

82. Niinkuin me väitämme olevamme pelastuneita. He sanovat, “Osoittakaa meille kuinka olette pelastuneita.” Minun elämäni todistaa että olen pelastunut. Se tapa miten toimin osoittaa olenko pelastunut tai en. Ei väliä kuinka paljon todistan siltä suul— lani, te tiedätte siitä kuinka minä elän olenko minä pelastunut tai en.

83. Samalla tavalla se on parantumisen kanssa. Jos te vastaanotatte sen ja uskotte sen, te tulette toimimaan sen mukaisesti. Teissä tulee olemaan

sellainenkin muutos! Mikään ei voi ottaa sitä pois mielestänne, sen enempää kuin pelastustannekaan. Se on Jumalan Sana. Teidän täytyy vastaanottaa se samalta perustalta.

84. “Uskolla te olette pelastetut.” Jeesus sanoi tuolle naiselle joka kosketti Hänen vaatettaan, Hän sanoi, “Sinun uskosi on pelastanut sinut.” Nyt, minä en ole lähestulkoonkaan mikään oppinut, mutta olen tarkastanut joitakin sanoja. Nyt tuo sana siellä tulee Kreikankielisestä sanasta sozo, joka tarkoittaa, “pelastunut,” aivan sanalla tavalla aineellisesti pelastunut kuin hengellisestikin pelastunut. “Sinä olet pelastunut, sozo.” Hän pelasti hänet ennen aikaisesta haudasta, aivan samoin kuin Hän pelastaa teidät helvetistä. Siinä on käytetty tuota samaa Kreikankielistä sanaa, sozo. Huomatkaa, “Sinun uskosi on sozo, pelastanut sinut siitä sairaudesta joka sinulla oli.” Pankaa merkille, sama sana joka kerta.

85. Jälleen hän kiinnittää huomion syyttäjän väärinlainaamaan Sanaan, “Jumala ei koskaan sanonut että he hyppäisivät ylös, heti kohta, niin pian kuin kädet on laskettu heidän päälleen. Vaan Hän sanoi. ‘Ne jotka uskovat tulevat terveiksi. Siinä se on, jos he uskovat! Se on ainoastaan uskoville.’”

86. Ja sitten puolustuksen todistaja haluaa kiinnittää oikeuden huomion tänä iltapäivänä siihen, että Jumala sanoi että Hänen Sanansa oli siemen. “Sana on siemen jonka kylväjä kylvi.” Jos tämä Siemen putoaa oikeankaltaiseen multa, jossa on tarpeeksi hedelmällisyyttä saamaan tämän Siemenen elämään, eläväksitekemään sen, on se elävä.

87. Nyt kun joku kylvää siemenen - jos olette maanviljelijä, tai tiedätte mitään siemenen istuttamisesta; jos te istutatte jonkun siemenen tänään, sanokaamme vähän maissia puutarhaanne ja huomen aamulla te menette ja kaivatte sen ylös ja katsotte sitä ja sanotte, “Siinä ei ole tapahtunut mitään muutosta,” ja istutatte sen takaisin sinne. Ja seuraavana päivänä te menette jälleen takaisin katsomaan sitä ja sanotte, “Siinä ei ole mitään muutosta.” Se ei tule koskaan kasvamaan. Se ei voi tehdä sitä. Kun te kaivatte sen ylös, te pilaatte kuvan juuri siinä. Teidän täytyy jättää se maahan, ja sitten maan asia on tehdä loppu siitä.

88. Ja joka kerta kun te katsotte oireitanne, todistatte niistä, valitatte niistä, ei Jumala voi koskaan parantaa teitä. Jättäkää te se Jumalalle ja uskokaa Hänen Sanansa. Hän on tuova sen tapahtumaan. Itäköön se, tai mitä tahansa se tekeekin, te ette välitä. Jumala lupasi sen, ja potentiaalisesti teillä on parantumisenne kun te vastaanotatte sen. Se on siemenen muodossa. (Veli Branham naputtaa viidesti pulpettiin.)

Hän kohtasi minut Green’s Mill’illä ja Hän... Minä kysyin Häneltä siitä ja Hän sanoi, “Sillä tavalla se oli aikaisempina päivinä.” Hän sanoi, “Meidän Herramme, he - he tekivät sen samalla tavalla. Ja tämä on se hetki että tämän täytyy täytyä.”

183. Tiedän että maailmassa on paljon fanaattisuutta. Minä en ole vastuussa toisten.. miesten todistuksista. Minun täytyy ainoastaan vastata omastani. Minä olen todistajan aitiassa, Jumalan ja Hänen Sanansa puolustukseksi, josta tiedän että Se on totta. Ja Hänen Sanansa, kun kuulin Hänen sanovan minulle sen, en olisi uskonut sitä, jos Hän ei olisi näyttänyt minulle Raamatusta että se oli luvattu tätä päivää varten.

184. Kuinka moni muistaa minun kertoneen teille että se tapahtuisi, kun Hän sanoi että ”Sinä tietäisit jopa heidän sydäntensä salaisuudet”? Nostakaa kätenne ylös. Näettekö? Ja tekikö se sen? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”) Se on nyt kolmekymmentä-kolme vuotta myöhemmin. Se ei tapahtunut juuri silloin. Se tuli siihen, niinkuin siemen joka kasvaa. Se tuli esiin, niinkuin Hänen Sanansa. Ja tänään minä olen todistaja että

Hän elää. Minä olen todistaja että Hän parantaa.

185. Kuulkaa. Meillä ei ole paljon aikaa jäljellä; vain rukousjonoa varten.

186. Muistakaa, minä tulen jättämään tämän tapauksen käsittelyn juuri tähän ja te voitte uskoa mitä todistajaa vain tahdotte. Mutta muistakaa, teidän mielenne on valamiehistö. Jokaisessa oikeuskäsittelyssä täytyy olla valamiehistö. Ja sitten se millä tavalla te toimitte tämän jälkeen, on lausuva tuomionne.

187. Nyt me tulemme tekemään juuri niinkuin Raamattu sanoo, “Laskemaan kädet sairaiden päälle ja he tulevat terveiksi.” Se on, uskovaisina, “Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat.” Nyt jos te uskotte sen, jos me uskomme sen. Sadat voisivat nousta tänne todistamaan siitä, ympäri kansakunnan.

188. Florence Nightingale, edesmenneen Florence Nightingalen tyttären-tyttären-tytär Lontoossa, Englannissa. Maaten siellä, niinkuin te olette nähneet hänet valokuvassa, vain varjona. Syöpä oli syönyt hänet. Oletteko nähneet hänen valokuvaansa kirjan sivulla?

189. Katsokaa kongressimies Upshavia, pyörätuolissa, kuusikymmentä-kuusi vuotta. Seisoi siellä Kaliforniassa tuona iltana. Kun tulin sisälle, kävelinpuhujanlavalle ja seisoin siellä. Ja he aloittivat rukousjonon.

190. Minä sanoin, “Näen värillisen naisen tässä edessäni, ja hänellä on pieni lapsi. Siinä seisoo lääkäri joka on leikannut tuon lapsen ja se on

sanoi, "Ottakaa se tällä tavalla," ja tuo mies otti sen. Veli Bosworth vain seisoi siellä.

172. Ja tiedätkö mitä? Kun he veivät sen takaisin studioon ja tutkivat sen, ei siellä ollut niistä yhtään kuvaa. Jokainen niistä oli täysin pimeä. Jumala ei sallinut tuon jumalankieltäjän panna sormeaan pyhän miehen nenän alle, sillä tavalla, ja antaa ottaa siitä kuvaa.

173. Ja seistessäni siellä, minä sanoin, "Jos on kysymys Jumalan lahjasta, erottamisesta, on se luvattu Kirjoituksessa. Se voidaan todistaa. Se voidaan todistaa. Mutta," minä sanoin, "että minä olisin parantaja, ei, hyvä herra, minä en ole parantaja."

174. Hän sanoi, "Miehenä, minä kunnioitan sinua. Saarnaajana, minä en ajattele sinusta paljoakaan."

175. Minä sanoin, "Kiitos kohteliaisuudesta, samoin," ja niin se vain jatkui edelleen sillä tavalla.

176. Niin hän sanoi, "Haluaisin nähdä sinun tekevän sen. Haluan nähdä sinun hypnotisoivan jonkun, ja sitten antakaa minun nähdä heidät vuoden kuluttua tästä päivästä." Hän alkoi kääntyä ympäri.

177. Minä sanoin, "Jos minä puhun Jumalan puolesta, on Jumalan velvollisuus puhua minun puolestani." En muuta kuin sanoin sen, ja tässä tuli tuo pyörre jälleen. Suoraan siellä kuulijakunnan keskellä tuli tuo Tulipatsas alas ja tuon studion suuri kamera nappasi tuon valokuvan.

178. George J. Lacy, P.B.I:n sormenjälki ja asiakirjaosaston päällikkö, vei sen keskiyöllä tuona yönä. Kun he kehittivät filmin, oli se ainoa kuva. Ja te...

179. Kuinka monella teistä on se nyt kotonanne hyllyllä? Näettekö? Se riippuu Washington, D.C.:ssä, uskonnollisen taiteen hallissa, "Ainoana yliluonnollisena Olen-initä koskaan maailman historian aikana on valokuvattu."

180. Mikä Se on? Tarkatkaa Sitä! Katsokaa Sitä tällä viikolla. Katsokaa mitä Se on tehnyt. "Eilen, tänään ja ainaaan, sama!" Jos minulla nyt olisi kymmenentuhatta kieltä, en saisi sanotuksi kaikkea Hänen puolestaan. Niin on.

181. Pastorini silloin alussa sanoi minulle, "Poika, sinä olet nähnyt unta!" Ei väliä mitä hän...

182. Muistan kun ensin aloitin ja tapasin teitä ihmisiä täällä näillä seuduilla. Hän sanoi minulle, "Ensimmäinen lahja tulee olemaan että sinä," tuo Ääni tämän takana, "tulet panemaan kätesi sairaan päälle, etkä sano mitään, Se tulee sanomaan mitä se on." Kuinka monet muistavat sen? (Seurakunta. "Aamen.") Ja minä sanoin... "Sitten on tapahtuva," Hän sanoi minulle tuona yönä kun

89. Jos minä pyytäisin teiltä tammea ja te antaisitte minulle tammenterhon, silloin minulla potentiaalisesti on tammi. Ja jos minä pyydän teiltä maissintähkää, ja te annatte minulle maissinjyvän, silloin minulla potentiaalisesti on maissintähkä. Sitten minä jätän sen maahan ja kastelen sitä, ja pidän rikkaruohot siitä poissa, jotka vetäisivät voiman pois maasta sen ympäriltä, minä pidän kaikki rikkaruohot poissa. Silloin se automaattisesti kasvaa, koska se on hedelmöitetty siemen ja on jätetty maahan. Nyt jos siemen ei ole hedelmöittynyt, ei se kasva. Mutta jos siemenellä on elämän alkio itsessään, ei mikään voi estää sitä kasvamasta.

90. Joku kysyi, "Mitä sinä ajattelet ylösnousemuksesta?"

91. Menkää tänne ulos talvella ja valakaa vähän sementtiä pihaanne, ja missä on ruoho tiheintä seuraavana keväänä? Aivan jalkakäytävän reunassa. Katsokaahan, kun tuo auringonvalo - kun maa jälleen kääntyy tuohon asentoon aurinkoon nähden, ei ole minkäänlaista tapaa kätkeä sitä. Elämä löytää tiensä ulos. Se löytää tiensä ulos tuon sementin alta ja niin edelleen, ja tulee esiin jalkakäytävän sivusta, työntäen päänsä ylös, kiittäen Kaikkivaltiaista Jumalaa. Aurinko hallitsee kasvikunnan elämän, kaiken.

92. Ja P-o-i-k-a hallitsee kaiken Iankaikkisen Elämän. Sillä Hänellä, ja yksin Hänellä, on Iankaikkinen Elämä. Sitä ei voi kätkeä! On oleva ylösnousemus. Ei väliä missä olette, te olette tuleva, joka tapauksessa.

93. Ja teidän täytyy parantua jos te uskotte sen ja vastaanotatte sen. Se on siemen jonka kylväjä kylvi ja se putosi maahan. Jotkut putosivat kivikkoon, tiedättehan, ei kä niillä ollut mihin juurtua; jotkut putosivat orjantappuroiden ja pettymysten jouk koon, jotka tukahduttivat sen. Mutta jotkut putosivat sinne missä ei ollut mitään rikkaruohoja ja orjantappuroita ja kiviä.

94. Nyt riippuu siitä mitä te... Jos te annatte jonkun uskomattoman tulla kotinne, tai annatte jonkun uskomattoman henkilön sanoa teille. "Tuo asia, ei ole mitään sen kaltaista asiaa kuin Se." te annatte rikkaruohojen tulla sisälle. Vastustakaa sitä!

95. Sanokaa, "Jumala sanoi niini Se selvittää asian. Minä olen parantunut koska minä uskon sen sydämessäni." Ja kun tuo usko lepää siellä ja kaikki epäusko on otettu pois sen tieltä, sen täytyy tuoda se esiin. Niin on.

96. Nyt, puolustuksen todistaja haluaa kutsua joitakin todistajia korokkeelle. Olisiko meillä aikaa tehdä se? Puolustuksen todistaja haluaa nyt kutsua todistajan; Hänen todistajiansa, niinkuin yleinen syyttäjä kutsui todistajansa. Puolustuksen todistaja kutsuu ensimmäiseksi profeetta Nooan ja antakaamme hänen todistaa. "Nooa, mitä sinulla on nyt sanottavana siitä, tänä iltapäivänä?"

97. Hän sanoo, “Minä elin tieteellisessä aikakaudessa, joka oli tieteellisesti paljon edempänä tästä aikakaudesta. Koskaan ei ollut maan päällä satanut. Jumala kasteli maan kavikunnan ja niin edelleen, maanalaisilla puroilla. Mutta eräänä päivänä Jumala tuli luokseni ja sanoi minulle että tulisi satamaan vettä taivaalta. Minä annoin sanomani. Ja Hän käski minua rakentamaan arkin. Sen minä tein ja sanoin että tulisi satamaan vettä taivaalta.”

98. “Ja Mr. Uskomaton, Mr. Epäilijä ja kaikki nuo miehet istuivat siellä, he pilkkasivat minua ja nauroivat minua, siksi että uskoin sen kaltaiseen ihmeeseen, kun he tieteellisesti todistivat ettei siellä ylhäällä ollut mitään vettä. He voivat luodata kuun, he voivat luodata tähdet. He voivat tehdä sen tyyppisiä asioita, he rakensivat sen kaltaisia asioita joita me emme kykene rakentamaan tänään, joten he todistivat tieteellisesti ettei siellä ylhäällä ollut mitään vettä.”

99. Mutta Nooa sanoo, “Jumala sanoi minulle että tulisi satamaan. Ja minä uskoin, että jos Jumala sanoi niin, Hän kykenisi panemaan veden sinne ylös ja minä aloin vasa roida. Mr. Uskomaton pilkkasi minua. Mr. Epäilijä epäili minua. Mr. Kärsimätön! - Minä vain vasaroin kunnes sain arkin rakennettua. Joka päivä he kulkivat ohitse ja sanoivat, ‘No niin, arvattavasti se tulee satamaan tänään? Ha-ha-ha!’”

100. Näettekö, samalla tavalla he sanovat, “Minä ajattelin sinun olevan terveen. Ajattelin että sinä tulisit terveeksi.”

101. “Missä tuo sade on? Tiedätkö, loppujen lopuksi, profeetta Nooa, niinkuin sinun oletetaan olevan profeetan, sinä sanoit sen.” Muistakaa nyt, ne ovat nuo ihmiset jotka teeskentelevät olevansa uskovia, Mr. Uskomaton ja Mr. Epäilijä ja nuo, he näyttelivät olevansa uskovaisia. “No niin, profeetta Nooa, me tiesimme aina sinun olevan väärän profeetan, koska sinä sait typeriä ajatuksia jotka eivät ole yhtäpitäviä tieteen kanssa. Se ei ole yhtäpitävä nykysuuntauksen kanssa. Katsohan, sinä et ole yhtä meidän pastoriemme kanssa. Jokin on vialla. Me tiedämme että sinä et todella ole profeetta. Mutta sinä sanoit että tulisi satamaan ja se oli kuukausi sitten, eikä vielä ole satanut.”

102. “Kului kaksi vuotta, ‘Hei, hei, profeetta, minä ajattelin sinun sanoneen että Jumala sanoi niin?’”

“Hän sanoi niin.”

“Mutta, kaksi vuottahan on jo kulunut!”

103. “Kului viisi vuotta, kaksikymmentä vuotta, viisikymmentä vuotta, arkki tuli valmiiksi.” Nooa oli istumassa sen ovella. Tässä tulevat Mr. Pilkkaja, Mr. Uskomaton, Mr. Epäilijä ja Mr. Kärsimätön, “Mutta missä nyt on sade?”

keskikoulusta, ja oli silloin vain vuoden vanha. Minä istuin siellä, pitäen häntä käsivarsillani.

162. Ja hän, veli Bosworth sanoi, “Tiedän veli Branhamin olevan kokouksessa. Jos hän haluaa tulla päättämään sen, niin hyvä on.” Mutta hän sanoi... Ja kaikki alkoivat katsella ympärilleen.

163. Ja siellä oli sadoittain ihmisiä, tuhansittain, noin kolmekymmentä tuhatta. Meillä oli säännöllisesti ollut noin kahdeksansataa, siellä musiikkihallissa. Ja tähän väittelyyn ihmiset tulivat lentokoneilla, junilla ja joka tavalla.

164. Ja siellä tiedän kaikkien Helluntailaisryhmien tulleen yhteen silloin. Tarvitaan vaino ajamaan ihmiset yhteen. Te ette koskaan halua uskoa sitä, mutta kun tuo aika tulee...

165. Katsokaahan, yhden asian he uskoivat yhteisesti, Jumalallisen parantamisen, joten Ykseys, Kakseus, kolminaisuus, Neljinäisyys ja mitä se vielä olikin, tulivat kaikki yhteen ja olivat siellä.

166. Ja tämä mies sanoi, “Kukaan muu ei usko Jumalalliseen parantamiseen paitsi pyhät-kieriskelijät.”

167. Raymond Richey nousi ylös, sanoen, “Mitkä sinun mielestäsi ovat Pyhiä kieriskeli-?” Hän sanoi, “Keitä sinä pitäisit järkevinä ihmisinä?”

Hän sanoi, “Baptisteja.”

168. Hän sanoi, “Hyvä on. Kuinka monet heistä täällä rakennuksessa nyt voivat osoittaa lääkärin todistuksella että Jeesus Kristus on parantanut teidät veli Branhamin ollessa täällä?” Ja kolmesataa nousi seisomaan. Hän sanoi, “Entä nämä?” Mettekö? Ja niin hän alkoi nähdä punaista.

169. Minä ajattelin että kävelisin sinne alas. Kuulin Pyhän Hengen sanovan, “Mene alas.” Katsoin, ja tässä riippui tuo Valo, sen paikan yläpuolella missä olin. Minä kävelin sinne alas.

170. Minä sanoin, “Jos tuosta lahjasta on kysymys, on se eri asia. Mutta minä en ole parantaja. Jumala on parantaja.” Ja minä sanoin, “Jos minä todistan Jumalan puolesta, on Jumala velvollinen todistamaan minun puolestani.”

171. No niin, Douglas Studiosta oltiin siellä suuren kameran kanssa. Tämä saarnaaja sanoi heille, “Ottakaa joitakin kiiltokuvia tuosta vanhasta miehestä; minä tulen nylkemään hänet ja vedän häneltä selkänahan pois ja naulaan sen työhuoneeni oveen, muistoksi Jumalallisesta parantamisesta.” Voitteko kuvitella jonkun Kristityn sanovan niin jostakin toisesta? Katsokaahan. teidät tunnetaan hedelmistänne. Niinpä he ottivat kuusi valokuvaa. Ja hän pani nyrkinsä veli Bosworthin nenän alle, ennenkuin he aloittivat väittelyn ja hän

153. Minä ajattelin, “Mitä se on?” Billy täällä - hänen äitinsä, kaksi tai kolme vuotta ennenkuin olimme naimisissa, oli seisomassa siellä. Minä näin hänen kasvojensa kalpenevan. Hänellä oli kamera kädesssä.

154. “Katso ylös!” kuulin sen toisen kerran. Olin peloissani. Katsoin ympärilleni, ihmiset seisoivat siellä ja he vain katsoivat mykistyneinä. Kuulin sen sanovan uudestaan, “Katso ylös!”

155. Ja kun katsoin, tässä tuli tuo sama Tulipatsas joka johti Israelin erämaan halki. Tuhannet silmät katsoivat Sen tuloa suoraan alas sinne missä minä olin seisomassa. Ja sanottiin, “Niinkuin Johannes Kastaja oli lähetetty käymään Kristuksen ensimmäisen tulemuksen edellä, sinun Sanomasi on kattava maan, ja käy Kristuksen Toisen Tulemuksen-edellä.”

156. Se meni sanomalehtiin, Associated Press’iin. Tohtori Lee Vayle, joka on täällä tänä iltapäivänä, poimi sen käsiinsä aina Kanadassa asti ja ympäri kaikkialla, “Paikallisen Baptistisaarnaajan kastaessa, salaperäinen Valo ilmestyy hänen yllään.”

157. Sitten siellä Dallasissa, Texasissa, tai Houstonissa, Texasissa, muutama vuosi sitten, kun ihmiset epäilivät Sitä ja minä tuskin tiesin mitä tehdä. Kun eräs hieno Baptistisaarnaaja halusi väitellä veli Bosworthin kanssa, sanoen että, “Ei ollut mitään sellaista kuin Jumalallinen parantaminen.” Ja hävittyään tuon väittelyn, sata prosenttisesti, hän sanoi, “Antakaa minun nähdä tämän Jumalallisen parantajan tulevan esiin ja tekevän sen!” Minä sanoin...

158. Olin siellä parvekkeella ja tulin alas. Minä sanoin. “Minä en ole mikään Jumalallinen parantaja, hyvä herra,”

159. (Tyhjä paikka nauhassa.) ...Jeesuksessa, kyllä tai ei? Etkä sinä voi vastata siilien.” Vain yksi kysymys, siinä kaikki. “Jos Hän on Jehovah-Jireh - Hänen täytyy olla, sillä jos Hän ei ole, Hän ei ole Pelastaja. Etkä sinä voi erotella noita nimiä. Hän on Jehovah-Rapha, parantaja! ‘Sama eilen, tänään ja ainiaan!’”

160. Tuo mies ei voinut liikahtaakaan, hän vain seiso siellä ja änkytti. Ja arvaan monien teistä olleen siellä, kuulemassa sitä. Hiinpä Mr. Bosworth julistettiin tuon väittelyn voittajaksi, eikä hän saanut siitä yhtään pistettä ja sen ratkaisivat kaupungin virkailijat, joilla ei ollut mitään kiinnostusta kummallekaan puolelle, vain tietäen mitä Kirjoitus sanoi.

Ja sitten hän vain jatkoi hokien, “Antakaa hänen tulla esiin.”

161. He eivät tienneet että minä olin siellä ylhäällä. Istuin siellä vaimoni ja pienen Beckyn kanssa. Hän suorittaa loppututkinnon tänä vuonna

104. “‘Jumala sanoi että tulisi satamaan. Hän ei sanonut milloin. Hän sanoi, ‘Tulee satamaan.’ Hän ei sanonut koska. Hän vain sanoi. ‘Tulee satamaan. Rakenna arkki. Sinä tulet olemaan turvassa siinä. Tulee satamaan.’ Hän ei sanonut koska tulisi satamaan.

Hän “sanoi. “Tulee satamaan,” ja minä rakensin arkin...”

105. “‘Mutta minusta näyttää että jos sinä rakensit arkin ja teit oman osasi, pitäisi Jumalan tehdä osansa.’”

106. “‘Hän tulee tekemään, mutta Hän ei sanonut koska Hän sen tekisi. Hän vain sanoi että niin tulisi käymään. “Tulee satamaan.””

107. Niin hän sitten jatkaa, sanoen, “Vuodet kuluivat, sata yhdeksäntoista vuotta ja puuttui vain seitsemän päivää sadasta kahdestakymmenestä. Mr. Uskomaton, Mr. Epäileväinen ja Mr. Kärsimätön, he kaikki tekivät pilaa minusta ja sanoivat että minä olin “Hullu, uskoessani sen kaltaisen ajattelemattoman lupauksen kuin se. Että jos Jumala oli luvannut minulle sen, Hän oli sanonut jotakin mikä ei ollut totta ja oli kykenemätön toteuttamaan mitä oli sanonut.’ Mutta minä uskoin Jumalaa ja pysyin lujana. Siinä se on teille, minä uskoin Häntä ja pysyin lujana.”

108. Ja tiedätkö, eräänä päivänä kunhe tulivat nauramaan minulle, ovi oli suljettu. He sanoivat, ‘Oletan että tuo vanha fanaatikko meni sinne sisälle ja sulki oven. Mut-ta minä kuulin heidän puheensa ja sanoin heille, ‘Jumala sulki oven. Epäilemättä tuo sade tulee lankeamaan tänään! Sitä se on.’”

109. Ensimmäinen päivä kului, ilman mitään sadetta, ja silloin he todella pilkkasivat minua. ‘Hän sanoo, “Jumala sulki oven.” Sen kaltaista asiaa minä en usko. Nooa sulki oven itse, hän ja hänen poikansa.” Näettehän, Pilkkaaja, Uskomaton ja Epäileväinen!

110. “Hyvä on, niin jatkui jonkin aikaa, mutta eräänä aamuna, toukokuun seitsemänte-nätoista, se satoi. Ja se absoluuttisesti hävitti kaikki nuo ihmiset jotka oli pantu koetukselle Jumalan Sanaa vastaan ja pelasti ne jotka uskoivat Jumalaa ja tekivät valmistelut sitä varten.”

Nooa sanoi, “Sallikaa minun todistaa...”

111. “Ei, Nooa, astu alas. Kutsukaamme toinen todistaja, meillä ei ole aikaa tänä iltapäivänä.”

112. Antakaamme puolustuksen nyt kutsua toinen todistaja. Hän kutsuu Abrahamin.

113. Abraham sanoo, “Minä olin vain tavallinen mies, uskovainen, ja Jumala puhui minulle Sanallansa, ja sanoi minulle eräänä päivänä että saisin lapsen Saarasta. Saara oli kuudenkymmenen-viiden ja minä seitsemänkymmenen-

viiden. Nain hänet kun hän oli noin kuusitoistavuotias. Hän oli sisarpuoleni. Ja hän oli hedelmätön ja samoin minä. Hän oli hedelmätön ja minä olin hedelmätön, joten ei ollut mitään tapaa meidän saada tätä lasta. Ja niin me jatkoimme elämäämme vuosia. Mutta Jumala lupasi sen, ja me menimme ja hankimme kaikki helistimet ja neulat ja kaiken muun valmiiksi lasta varten ja valmistimme pieniä tossuja. Ja Saara...”

114. Ja ensimmäisen kuukauden kuluttua minä sanoin, ‘Miten on, Saara?’ Muistakaa nyt että hän oli noin kaksikymmentä-viisi vuotta ohi vaihdevuosien. Näettehän? Ja minä sa noin, ‘Saara, onko tapahtunut mitään muutosta näinä kahtenakymmenenä-kahdeksana päivänä?’”

“‘Ei, ei mitään muutosta.’”

115. “No niin, minä tiesin että me tulisimme saamaan tuon lapsen joka tapauksessa.

Ja niin me jatkoimme edelleen ja edelleen, vuosi vuoden jälkeen ja minä yhä uskoin Jumalaa.

116. “Mr. Uskomaton, Mr. Epäileväinen ja Mr. Kärsimätön tekivät parastaan saadakseen minut horjumaan. He yrittivät sanoa minulle että olin väärässä. ‘Mutta Abraham, sinä olit menestyvä maanviljelijä, sinä olit hieno mies, kaikki ajattelivat sinusta hyvää, mutta sinä menit sekaisin. Sinä uskot jotakin mikä ei voi olla totta. On epätieteellistä sinun kaltaisesi vanhan miehen ja Saaran kaltaisen vanhan naisen saada lasta.’”

117. “Mutta minä uskoin Jumalaa joka tapauksessa! Se tapahtui kaksikymmentä-viisi vuotta myöhemmin. Hän ei sanonut minulle koska tulisin saamaan tuon lapsen, vaan Hän sanoi että tulisin saamaan sen. Ja minä uskoin Jumalaa ja luin kaiken sen vastaisen niinkuin sitä ei olisikaan.”

118. Hän ei horjumut Jumalan lupauksessa epäuskon kautta. Ei väliä kuinka monet pilkkaajat sanoivat, ‘Sinä et saa sitä! Niin ei voi olla! Se on mahdotonta! Mene itseesi! Sinä olet hullu!’ . Hän sanoi että hän kasvoi vahvemmaksi ja vahvemmaksi uskossanaa koko ajan.

Se on mitä aito usko tekee. Se ei tunne mitään epäilystä. Vaan jos te teette sen, te luovutte asiasta nopeasti.

119. “Niinpä Abraham, uskon että sinä olet oikein hyvä todistaja.”

120. “Tuo Sana ei sanonut koska tulisin saamaan lapsen, saisinko sen ensimmäisessä kuussa, vaan Se sanoi että me saisimme lapsen.”

121. Hyvä on, kutsukaamme nyt nopeasti toinen todistaja. Jesaja, tuo profeetta, kysykäämme häneltä jotakin.

sanoo, “Aamen.”) Haluaisin seistä Hänen puolestaan. Nuo päivät olivat siellä silloin; tämä on täällä nyt. Tiedän että se olisi heidän todistuksensa, mutta sallikaa minun ottaa kerran todistajan aitio. Oi!

146. Muistan silloin siellä alhaalla joella, kun olin pieni poika. Te olette lukeneet elämäkertani ja olette tietoiset tuosta kertomuksesta. Muistan kun olin nuori Baptis-tisaarnaaja ja olin kastamassa siellä virralla. Noin kymmenentuhatta ihmistä oli seisomassa rannalla, kun eräänä iltapäivänä... Se oli ensimmäinen suuri herätykseni. Käännynnäisiä oli jotakuinkin tuhannen ja olin kastamassa heitä siellä vedessä. Se oli tuo seitsemästoista henkilö jonka talutin sinne veteen. Ja kuulin äänen ja katsoin ympärilleni. Oli kuuma. Se oli kesäkuussa, 1933, Spring Streetin päässä, Jeffersonvillessä, Indianassa. Talutin heitä sinne. Ja rannat olivat ylös-ja-alas, ihmisten kansoittamia.

147. Kävelin sinne veteen tämän nuoren pojan kanssa. Olin nähnyt hänet alttarilla. Minä sanoin, “Poikani, oletko sinä vastaanottanut Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaisena pelastajanasi?”

Hän sanoi, “Olen.”

148. Hänen nimensä oli Edvard Colvin. Ja minä sanoin, “Edward, tiedätkö mitä minä teen nyt?”

Hän sanoi, “Tiedän, veli Branham.”

149. Minä sanoin, “Minä kastan sinut, osoittamaan tälle kuulijakunnalle täällä, että sinä olet vastaanottanut Kristuksen henkilökohtaisena pelastajanasi. Kun minä kastan sinut Jeesuksen Kristuksen Nimessä, sinä otat yllesi Hänen Nimensä. Sinä nouset uuteen elämään. Ja kun lähdet täältä, sinun tulee vaeltaa uudessa elämässä. Ymmärrätkö sen, Edvard?”

Hän sanoi, “Ymmärrän.”

Minä sanoin, “Kumarra pääsi.”

150. Minä sanoin, “Taivaallinen Isä, niinkuin tämä nuori mies on tunnustanut, hän uskoo Sinuun. Ja niinkuin Sinä olet tehtäväksi meille antanut, ‘mennä kaikkeen maailmaan ja saarnata Evankeliumia, kastamalla heidät Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimeen, ja käskien heitä uskomaan kaikki asiat joita Sinä olet opettanut.”

151. “Minä senvuoksi kastan sinut, rakas veljeni, Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

152. Ja kun laskin hänet veteen ja nostin ylös, kuulin jonkin panevan “Whuuush!” Katsoin väkijoukkoa ja se... Kuulin Äänen sanovan, “Katso ylös!”

sanoen, “Meillä on kamaripalvelijat valmistamaan teille vuoteet.” Hän ei tee sitä sillä tavalla. Teidän täytyy... Jumala oli sanonut Joosualle, “Kaikkialle minne jalkapohjasi astuvat, sen Minä olen antanut sinulle.” Askeleet merkitsevät omistamista. Ja jokainen lupaus Kirjassa on uskoville, mutta teidän täytyy tehdä jalanjälkiä Sen lävitse. Teidän täytyy taistella jokaisesta tien tuumanalasta. Jos teillä ei ole taistelumieltä itsessänne. jättäkää silloin pelaaminen.

141. Menin tässä äskettäin, uskon että se oli tässä osavaltiossa» Georgia Teck, tai jossakin siellä, minulla oli... En tiedä, se on voinut olla Idässä. Menin jalkapallo stadionille ja näin pienen kyltin joka on aina innoittanut minua. Heillä oli siellä oven päällä kyltti, kun tulin ulos pukeutumishuoneista. Siellä kyltissä sanottiin, “Se ei ole koiran koko taistelussa, vaan taistelun koko koirassa.” Ja niin se on.

142. Se ei ole kuinka paljon teillä on D.D.D, Ph.D., LL.D., vaan kuinka paljon Kristus-ta teissä on. Riippuu siitä kuinka paljon siellä on uskoa, eikä siitä kuinka paljon te osaatte selittää tämän ja selittää tuon, ja selittää Tämän pois. Kysymys on siitä kuinka paljon teillä on uskoa Jumalaan, uskoaksenne että se mitä Hän sanoo on Totuus. No niih, se on teidän asianne. Riippuu siitä mitä rotua te olette. Jos te olette Abrahamin Siemen, te teette niinkuin Abraham tekee, “Kutsuen asioita joita ei ollut, ikäänkuin ne olisivat.”

143. Nyt Joosua sanoo, “Minä vaiensin kansan, sanomalla, ‘Pysykää hiljaa! Jumala sanoi niin!’” (Veli Branham naputtaa kahdeksan kertaa pulpettiin.) “Jumala sanoi sen, se on totta.. Mutta tiedättehan, he olivat vain kahden päivänmatkan päässä sieltä. Se oli Kadesh-Barneassa. Vain kaksi päivää ja he olisivat olleet luvatussa maassa.”

144. Mutta Joosua sanoo, “Se oli neljäkymmentä vuotta ennenkuin me valtasimme tuon maan. Hän ei sanonut koska me tulisimme ottamaan haltuumme tuon maan. Mutta Hän sanoi että Hän antoi tuon vanhan sukupolven kuolla pois, noiden uskomattomien, ja nosti esiin toisen sukupolven joka uskoi. Hän ei sanonut milloin me ottaisimme tuon maan. Mutta Hän sanoi että he valloittaisivat maan ja me valtasimme sen!” Mielestäni hän on hyvä todistaja, ettekö tekin ajattele niin? (Seurakunta, “Aamen.”) Varmasti. “Me valtasimme tuon maan, niin monen vuoden jälkeen.”

145. Nyt on tulossa myöhäinen. Sallikaa minun ottaa vielä yksi todistaja lisää. Voimmeko tehdä sen? Minulla on tusina kirjoitettuna tänne. Me voisimme kutsua sata, tai kaksi, mutta sallikaa minun kutsua yksi lisää. Ja jos suotte sen minulle anteeksi, voisinko minä olla tuo todistaja? (Seurakunta

122. Hän sanoo, “Herra puhui minulle eräänä päivänä, profetiassa. Minä olin profeetta. Jokainen tiesi että mitä minä sanoin, sitä Herra kunnioitti, ja he kaikki uskoivat minua profeettana. Ja eräänä päivänä tuli jotakin ajattelematonta ja Se sanoi, ‘Neitsyt on tuleva raskaaksi.’ No niin, se oli nyt epätavallista.”

123. Ja tavallisesti se on tuossa epätavallisessa asiassa jossa Jumala toimii. Katsokaahan, se on liian outoa. Kuten Joosef, hän halusi uskoa Mariaa, mutta se oli niin epätavallista, näettehän, liian epätavallista.

124. Niin hän sanoo, “Kun annoin tuon profetian, jokainen uskoi minua. Ja niin jokainen naimaton nuori tyttö valmistautui synnyttämään neitsyt-syntyisen Lapsen. Kului päivä päivän perään ja vuosi vuoden perään ja sitten he alkoivat uskoa että minä olin väärä profeetta. Mutta minä tiesin että se oli sama Jumala joka aina oli antanut nämä lupaukset, joten minä pysyin siinä. Ja se oli jonkun verran yli kahdeksansataa vuotta, ennenkuin tuo lapsi tuli, mutta neitsyt tuli raskaaksi. Hänen Sanansa toteutui.”

125. Ottakaamme nyt nopeasti toinen todistaja, kutsukaamme Mooses. “Mooses, sinä synnyit...”

126. Kaikki profeetat ovat ennaltamäärättyjä, sen me tiedämme. “Lahjat ja kutsumukset ovat ilman katumusta.” Jumala sanoi Jeremialle, “Ennenkuin sinä edes sikisit äitisi kohdussa, Minä tunsin sinut ja pyhitin sinut ja määräsin sinut profeetaksi kansakunnille.” Jeesus Kristus oli “naisen siemen” Eedenin puutarhasta lähtien. Johannes Kastaja, seitsemänsataa kaksitoista vuotta ennenkuin hän syntyi, Jesaja näki hänet, sanoen,”Hän on erään ääni huutamassa erämaassa, ‘Valmistakaa Herran tie.*’” Katsokaahan, lahjat ja kutsumukset eivät ole sillä että lasketaan kädet toinen toisensa päälle. Se on mitä Jumala tekee. Se on syntymästä asti, näettehän, nuo lahjat ovat teissä kun te synnytte.

127. Huomatkaa. Mooses oli syntynyt olemaan profeetta. Ja tässä hän oli erämaassa, yritettyään neljäkymmentä vuotta päästä eroon koulutuksestaan jonka hän oli saanut Egyp tistä. Ja kuitenkin Jumala ilmestyi hänelle ja puhui merkissä, ja äänessä; Tulipat saassa, ja äänessä joka oli hyvin Kirjoituksenmukainen. Ja sanoi, “Minä olen sinun kanssasi, Mooses. Sinä tulet olemaan Minun suuni.” Ja Mooses sanoo: “Minä valitin.

En ajatellut suuni olevan sen arvoisen. ‘Minä änkytän vähän. Puhumiseni ei ole mitään hyvää.’ Ja Jumala sanoi minulle, ‘Kuka teki ihmisen suun? Ja jos sinä et voi uskoa sitä, Minä tiedän Aaronin, sinun veljesi osaavan puhua hyvin. Sinä olet Jumala ja antaa hänen olla sinun profeettasi; antaa hänen suorittaa tehtävä ja sinä puhut Sanan. Ja Minä tulen olemaan sinun

suussasi ja puhun Sanan.’ No niin, se kuulosti melko hyvältä, joten niin minä lähdin.”

128. “Ja kaikki nauroivat minua, koska juuri silloin olin kahdeksankymmentä vuotias. Ja minulle oli valkoinen parta joka riippui alhaalla tällä tavalla. Ja minulla oli vaimoni istumassa muulin selässä ja pieni Gershom hänen sylissään ja olin menossa Egyptiin. Ja silmäni olivat kohotetut Taivasta kohti ja kädessäni oli tämä vanha käyrä keppi. Olin menossa ottamaan vallan, tekemään yhden miehen maahanhyökkäyksen.” Ja hän teki sen. Oikein. Hän teki sen käyrällä kepillä, siinä missä hän ei voinut tehdä sitä armeijan kanssa. Mutta Jumala sanoi niin ja se selvittää sen.

129. “Niinpä kun ensikertaa tulin pyhä-isä-Faaraon eteen, tuon pastorin, tiedättehän ja tein tuon ihmeen jonka Jumala oli käskenyt minun tehdä; merkin kädessäni, tai kepin kanssa; niin tiedättehän, tuo pastori Faarao siellä, hän ei alusta alkaenkaan halunnut olla yhteistyössä kanssani. Mutta kun minun täyty pakolla tunkeutua sisälle, päästäkseni sisälle, tiedättehän, hän yritti saada Herran tekoa näyttämään epäilyttävältä. Hän sanoi että hänellä oli siellä joitakin taikureita jotka voivat tehdä saman asian. Ja nuo lihalliset .jäljittelijät nousivat esiin jäljitelläkseen.”

130. Se on tarkalleen mitä Saatana tekee jokaisessa liikkeessä. Lihallinen jäljittelijä; joku näkee jotakin tehtävän, ja joku yrittää jäljitellä sitä.

131. “Kun nuo lihalliset jäljittelijät tulivat ja muuttivat nuo kepit käärmeiksi, aivan niinkuin minä tein, pastori Faarao sanoi, ‘Katsokaa nyt, se ei ole mitään muuta kuin taikatemppu, hän on vain taikuri. Ja meillä on täällä sama asia, tieteellisesti ja niin edespäin. Me teimme sen aivan tarkalleen samoin. Meillä on nyt sairaaloita ja asioita.” Tietenkin minä uskon siihen, mutta se ei ole mitä Jumala sanoi. Näettekö?

132. Nyt hän sanoo, “Pankaa merkille, hän yritti saada sen näyttämään minun puoleltani epäilyttävältä. Mutta minä olin positiivisen varma, minätiesin että tuo ääni joka puhui minulle oli kirjoitettu ja puhuttu Jumalan Sana tätä aikakautta varten. Niin minä vain pysyin lujana, ja Hän vain hätyytti heidät kaikki pois kimpustani. Lopulta Hän toi meidät tuolle vuorelle, niinkuin Hän oli sanonut minulle. Pitkän, pitkän ajan jälkeen; ei tuona päivänä, vaan pitkän aikaa jälkeenpäin, me lopulta tulimme tuolle vuorelle, joka oli niinkuin Hän sanoi ‘merkiksi, että minä ‘palaisin tälle vuorelle.’ Minä pysyin lujana.”

133. Ottakaamme oikein nopeasti vielä yksi todistaja, ennenkuin lähdemme. Tuokaamme . tänne Joosua.

134. Joosua sanoo, “Mooses otti yhden miehen jokaisesta sukukunnasta, jokaisesta kirkkokunnasta, ja hän lähetti meidät virran yli vakoilemaan maata.

Jakun me tulimme sinne virralle ja katsoimme sen ylitse, ja näimme nuo Amalekilaiset ja Ämorilaiset, Perissi-läiset ja mitä vielä,” hän sanoi, “he olivat jättiläisiä.” Hän sanoi, “Kansa huusi pelosta, ‘Me emme voi tehdä sitä! Jos me koskaan kannatamme tuon kaltaisia kokouksia, heittää organisaatiomme meidät ulos. Me emme yksinkertaisesti voi tehdä sitä. Meillä ei voi olla tuon kaltaisia asioita. Se on liian epäilyttävää. Me emme voi. Sehän on mahdotonta. Vaikka heillä olikin todiste takaisintullessaan, he toivat mukanaan viinirypäleitä tuosta maasta.”

135. Ja siinä se vaikeus on. Kuinka voi joku mies, tai seurakunta, tai kirkkokunta, joka koskaan on maistanut todistetta siitä että Hän on elossa, sitten kieltää Hänet kun Hän on ylösnoussut keskuudessamme? Kuinka te voitte tehdä sen, Helluntailaiset? Te olette puhuneet kielillä ja tulkinneet kieliä, niinkuin te väitätte, ja kuinka te sitten voitte hylätä juuri tälle aikakaudelle olevan luvatus Sanan? Olkaa osalliset Siitä ja sanokaa, “Se on hyvä Maa. Parempi kuin me osasimme ajatellakaan!” Se oli hyvä Maa. Sen oli todistettu olevan hyvä Maa, mutta tuo yksi rypäleterttu ei ollut kaikki Siitä. Koko Palestiina oli täynnä sitä! Me uskomme kielilläpuhumiseen ja kaikkiin näihin muihin ihmeisiin ja asioihin ja rukoilemiseen sairaiden puolesta.

136. Ja sitten kun tuo lupaus jostakin muusta tulee täällä esiin, “Niinkuin se oli Sodomän päivissä.” Malakia 4 sanoo, “Juuri ennen tuota suurta aikaa kun Pakanamaailma tullaan polttamaan niinkuin Sodoma poltettiin ja jonka jälkeen vanhurskaat kävelevät pallojen tuhkien päälle, Minä tulen lähettämään teille Hengellä voidellun Elian, ja hän on kääntävä lasten sydämet takaisin isien Uskoon.” “Palatkaa takaisin,” aina, joka kerta kun hän tuli, se oli sitä.

137. Ja kuinka te voitte epäillä sitä, kun Hän tuo Kristuksen, lupauksen, profeetat, Sanan ja kaiken, ja se täydellisesti tunnistaa sen; ja sitten te käännytte takaisin ja sanotte, “Hi, älä ole yhteistyössä tuon kokouksen kanssa. Jos sen teet, minä annan sinulle lähtöpassit.”?

138. Se olisi osani, he voisivat pitää omat vuohennahkansa! Minun nimeni on kirjoitettuna Karitsan Elämän Kirjassa, ja niin on jokaisen uskovaisen. Niin he tulivat takaisin ja Joosua sanoo, “Kun he kaikki tulivat...” Voisin viipyä siinä pitkän aikaa, mutta olen varma että te tiedätte mistä puhun.

139. Niin Joosua sanoo, “Minä tyynnytin kansan. Minä sanoin, ‘En välitä kuinka suuria he näyttävät olevan, kuinka suuri vastus on, kuinka fanaattiselta se näyttää! Muistakaa, Jumala sanoi kun olimme Egyptissä, “Minä olen antanut teille tämän maan. Minä annan sen teille.””

140. Hän ei nyt vain mene sinne sisälle, siivoa sitä ja paperoi seiniä ja käske teitä tulemaan sisälle ja ottamaan itsellenne Morris-tuolia ja istuutumaan,